

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุรุษิทธิ	ที่ ๒	
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ โดยได้รับเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอำนาจหน้าที่ตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล และพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายของแต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็น รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา จำเลยจึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ทั้งยังเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดต่อกฎหมายกล่าวคือ จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยอาศัยสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ อ้างว่าจะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ซึ่งจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องใน ก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ ยินยอมจ่ายเงินให้จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หลายครั้ง กล่าวคือ ระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้าได้รับเงินจากผู้เสียหายหลายครั้งรวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ช่วยเหลือและสนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินดังกล่าว โดยการรับเงินแทนจำเลยที่ ๑ และให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ ของ

จำเลยที่ ๓ บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ ของจำเลยที่ ๔ และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ ของจำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้ง ให้ผู้เสียหายจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำให้ผิดกฎหมาย ในลักษณะที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด อันเป็นการกระทำให้ผิดกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันในระดับชั้นตรวจพยานหลักฐาน ประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ตามหนังสือรับรองการได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ เลขที่ ๖๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เอกสารหมาย จ.๓๑ มีหน้าที่และอำนาจในการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล การพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ยังได้รับแต่งตั้ง

เป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๓๕๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมายเลข จ.๓๒ และได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หนังสือสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ ๖๙๐๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ รายงานของ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ และประกาศสภาผู้แทนราษฎรเอกสารหมายเลข จ.๓๓ ถึง จ.๓๕ และ จ.๑๓๑ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ สามารถตรวจสอบ โครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับ ลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายของแต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามหนังสือแจ้ง ข้อเท็จจริงของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมาธิการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีเอกสารหมายเลข จ.๓๗ จำเลยที่ ๑ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นเจ้าพนักงาน ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมาย อาญา ต่อมาวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตาม หนังสือขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอกสารหมายเลข จ.๓๖ จำเลยที่ ๑ เป็นบุตรของ นายลา นามบุตร และนางพิมพา นามบุตร มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๖ คน ได้แก่ นายอุทัย นามบุตร นายศักดิ์ นามบุตร นายเกษม นามบุตร นางสาวเปรมจิตร นามบุตร นางประยูร ครองยุติ

และจำเลยที่ ๕ เดิมจำเลยที่ ๑ มีคู่สมรส คือ นางสาวสุรรยา นามบุตร ซึ่งถึงแก่ความตายไปแล้ว มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นางสาววาสิตา นามบุตร และนางสาวปฐวี นามบุตร ต่อมาปี ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวสุนันธธา หอมจันทร์ มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ เด็กชายวสุธร นามบุตร และเด็กชายวสุพล นามบุตร จำเลยที่ ๒ เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ โดยป้าของจำเลยที่ ๒ สมรสกับนายอุทัย นามบุตร พี่ชายของจำเลยที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช เชื้องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๓๘ จำเลยที่ ๓ เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงสาย ตามข้อมูลการทะเบียนเอกสารหมาย จ.๗๘ จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ และเป็นหลานชายของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๕ จดทะเบียนสมรสกับนายสมเดช แสงสาย เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ตามทะเบียนการสมรสเอกสารหมาย จ.๗๗ ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ ได้จดทะเบียนหย่าตามใบคำให้การหย่าเอกสารหมาย จ.๘๑ แต่ยังคงอยู่กินฉันสามีภริยากันเรื่อยมาจนกระทั่งนายสมเดชถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ตามแบบรับรองรายการทะเบียนคนตาย (มรณบัตร) เอกสารหมาย จ.๘๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื้องในก่อสร้าง จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ โดยนายลา มีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ นายลา เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายเกษม นามบุตร และนางสาวเปรมจิตร นามบุตร เป็นหุ้นส่วน ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างและงานโยธาทุกชนิด และทำการค้าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง มีสถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๕-๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชื้องใน อำเภอเชื้องใน จังหวัดอุบลราชธานี ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๓๘ และคำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดเอกสารหมาย จ.๓๙ ต่อมาวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๒ เข้าเป็นหุ้นส่วนโดยมีการออกหลักฐานการชำระเงินลงทุนเป็นเงินสด ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามใบสำคัญรับเงินชำระค่าลงทุน/เงินลงทุนเอกสารหมาย จ.๔๐ ปัจจุบันมีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายชม นามบุตร และ

นายบุญสวน นามบุตร เป็นหุ้นส่วน มีทุนจดทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๕ และนายสมเดช เป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง สำหรับพนักงานอื่นของห้างหุ้นส่วนจำกัด ได้แก่ นายอภิรักษ์ นามบุตร เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ นางสาวประภาศรี กุระโท เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จำเลยที่ ๔ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางศิริวิมล จตุรภัทรวงศ์ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และนายสุริยา พูลจิต เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลการนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ลับ ที่ รง ๐๖๒๕/๓๑๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พร้อมรายละเอียดข้อมูลผู้ประกันตนเอกสารหมายเลข จ.๔๑ จำเลยที่ ๑ นางสาวสุจรรยา และนางสาววาสิตา มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๖๕-๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชื่องใน อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องใน ก่อสร้าง ตามรายการบุคคลในบ้าน และบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข จ.๔๒ ถึง จ.๔๕ ระหว่างปีภาษี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๑ มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม จำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับปรากฏหมายเลขทะเบียนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ๐๓๔๓๕๒๔๐๐๐๒๘๐ เป็นผู้จ่ายเงินได้ และระบุที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างเป็นที่อยู่ของผู้มีเงินได้ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเอกสารหมายเลข จ.๖๘ ถึง จ.๗๐ ระหว่างปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทรัพยากรน้ำ กรมชลประทาน ทางหลวงชนบทในจังหวัดอำนาจเจริญและอุบลราชธานี เป็นต้น เพื่อดำเนินการในหลายโครงการตามข้อมูลการเป็นคู่สัญญาเอกสารหมายเลข จ.๗๑ ในช่วงปีดังกล่าวห้างประกอบกิจการมีกำไรสุทธิ

๔๐,๐๓๙,๑๗๐.๕๙ บาท และ ๓๔,๐๔๓,๓๖๒.๓๗ บาท ตามลำดับ ตามแบบนำเสนองบการเงินเอกสาร
 หมาย จ.๗๓ และ จ.๗๔ นางสุขสมรวย วันทนิยกุลหรือมะสิโกวา ผู้เสียหาย เป็นพี่น้องร่วมบิดา
 มารดาเดียวกับนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล และนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล ผู้เสียหายเป็นเจ้าของบัญชีเงิน
 ฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๓๑๙-๒-๐๕๑๖๕-๕ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่บัญชี
 ๓๑๙-๒-๐๕๕๑๓-๘ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่บัญชี ๐๘๙-๐-๐๑๗๐๘-๕ สาขารัฐสภา เลขที่บัญชี
 ๓๑๙-๑-๕๖๕๓๘-๘ สาขาอำนาจเจริญ และเลขที่บัญชี ๙๘๐-๑-๗๗๑๒๓-๒ สาขาปทุมราชวงศา
 กับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๑๓๘-๒-๔๑๑๐๓-๖ สาขา
 อำนาจเจริญ และเลขที่บัญชี ๑๓๘-๒-๖๐๕๕๕-๘ สาขาอำนาจเจริญ นายวิวัฒน์เป็นเจ้าของบัญชี
 เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๐๘-๐-๒๗๐๕๕-๐ สาขานครพนม
 และเลขที่บัญชี ๖๐๑-๐-๔๐๐๔๒-๒ สาขาพิษณุโลก กับบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด
 (มหาชน) เลขที่บัญชี ๑๓๘-๒-๖๐๔๔๘-๙ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่บัญชี ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ สาขา
 นครพนม ตามรายการเดินบัญชีเอกสารหมาย จ.๕๒ และเลขที่บัญชี ๓๙๓-๒-๓๓๗๗๔-๕ สาขา
 ห้าแยกโคกมะตูม จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี
 ๓๑๓-๒-๐๙๕๗๐-๒ สาขาอุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๓๑๓-๔-๐๐๑๕๗-๘ สาขาอุบลราชธานี
 เลขที่บัญชี ๓๑๓-๖-๐๖๒๓๘-๘ สาขาอุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๓๑๓-๖-๐๖๓๓๐-๙ สาขา
 อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๐๓๐-๑-๓๒๑๘๙-๒ สาขาราชเทวี และเลขที่บัญชี ๐๘๙-๑-๐๓๔๗๑-๔
 สาขารัฐสภา จำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี
 ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ตามรายการเดินบัญชีเอกสารหมาย จ.๕๖
 จำเลยที่ ๔ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี
 ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาศูนย์ทาวเวอร์ อุบลราชธานี ตามรายการเดินบัญชีเอกสารหมาย จ.๕๕
 จำเลยที่ ๕ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี

๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ตามรายการเดินบัญชีเอกสารหมายเลข ๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิวัฒน์ โอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ ของตนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสิงขระ ชื่อบัญชี TAY DIT, PO DIT จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามรายละเอียดการทำรายการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์และรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข ๕๐ ถึง ๕๓ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมชุม ผากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุนีย์ทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่ปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๙๙,๙๙๙ บาท ตามลำดับ ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคารสาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ตามใบคำขอโอนเงิน รายละเอียดการทำรายการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข ๕๔ ถึง ๕๙ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นายกรณ์ภักดิ์ สาริยาหรือนายกรณ์ สาริยา โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๐๕๕-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขานางามวงศ์วาน ของนางพะเยาว์ พรหมใจ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามใบแจ้งเข้าบัญชีการ

โอนเงินผ่านระบบบาทเน็ตและรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๖๐ และ จ.๖๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์โอนเงินผ่านระบบบาทเน็ตจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขา ยี่งเจริญปาร์ค ของนางสาวประภาศรี กุระโท จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรีมอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงินสดรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก ตามรายการเดินบัญชีและใบถอนเงินพร้อมใบมอบฉันทะเอกสารหมายเลข จ.๖๒ และ จ.๖๓ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึกชี ดอนเมือง (สะพานใหม่) ของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามใบคำขอโอนเงินและรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๖๔ และ จ.๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของนางสำภา ตรงใจนันต์ จำนวน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามใบคำขอโอนเงินและรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๖๖ และ จ.๖๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นางสาวสุคนธ์ธำ ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๐๘๘๔๔ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็น บ้านเลขที่ ๘๘/๓ หมู่บ้านคาส่าเลเจนท์ ถนนราชพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร จากบริษัทคาส่า วิลล์ จำกัด ในราคา ๑๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท ชำระราคา ๙ ครั้ง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๔ ถึงครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ครั้งละจำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๑,๙๕๐,๐๐๐

บาท ตามโฉนดที่ดิน รายการเกี่ยวกับบ้าน หนังสือสัญญาขายที่ดิน หนังสือจองซื้อที่ดิน ใบเสร็จรับเงิน ข้อมูลตรวจสอบแคชเชียร์เช็ค แคชเชียร์เช็ค ใบถอนเงิน และใบคำขอซื้อแคชเชียร์เช็ค เอกสารหมาย จ.๙๒ ถึง จ.๑๐๘ ระหว่างวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คำประกันการชำระหนี้และการปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ไว้แก่ธนาคาร เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) เพื่อชำระหนี้ตามสัญญาแทนผู้เช่าซื้อรายห้างหุ้นส่วนจำกัด เอพี. มาสเตอร์แพลน สำหรับรถบดอัดสันสະเทือนล้อเรียบ ๒ คัน รายห้างหุ้นส่วนจำกัด ส.เดชบุญทริกก่อสร้าง สำหรับรถบดอัดสันสະเทือนล้อเรียบ ๒ คัน และรถบรรทุกสิบล้อ ๑ คัน และ รายห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง สำหรับรถปูยางล้อแทรก ๑ คัน จำนวน ๑๐,๓๖๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลธุรกรรมทางการเงินของบุคคลและ รายการจดทะเบียน สัญญาค้ำประกัน และตารางการผ่อนชำระค่าเช่าซื้อรถยนต์เอกสารหมาย จ.๑๒๒ ถึง จ.๑๒๗ เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือ เรื่อง ขอร้องทุกข กล่าวโทษให้ดำเนินคดีสมาชิกสภานิติบัญญัติ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อ้างพฤติการณ์กระทำ ความผิดตามฟ้องของจำเลยที่ ๑ ต่อมารองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๐๑.๔/๑๖๙๐ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามเอกสารหมาย จ.๑๕๔ ต่อมาวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประธานกรรมการไต่สวนมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหา วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประธานกรรมการไต่สวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้า ตามหนังสือเอกสารหมาย จ.๑๓๓ และ จ.๑๓๔ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตามหนังสือ เอกสารหมาย จ.๑๔๗ ถึง จ.๑๕๑ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอถอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษ เนื่องจาก
จำเลยที่ ๑ เจริญขอชดใช้ค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจนเป็นที่พอใจแล้ว ตามหนังสือขอ
ถอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง และคำกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ ถึง จ.๑๕๔
คณะกรรมการไต่สวนมีมติว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๔๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ กับพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบ
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเอกสารหมายเลข จ.๑๕๕ ต่อมา
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญาด้านเป็นสมาชิก
สภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
โดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วย
หน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ
เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบัน
เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญาด้านเป็น
ผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด

สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗/๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เอกสารหมาย จ.๑๕๖ จึงส่งรายงาน เอกสารและความเห็นมายังโจทก์เพื่อยื่นฟ้องคดีนี้

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดฐานเป็นสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่ทำการใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ หรือไม่ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ บัญญัติว่า ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ... โจทก์บรรยายฟ้องในส่วนความผิดตามบทบัญญัติดังกล่าวว่า จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยอาศัยสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และกรรมาธิการวิสามัญ โดยอ้างว่าจะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ซึ่งจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องใน ก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ ยินยอมจ่ายเงินให้จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวของจำเลยที่ ๑ เห็นว่า ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มีองค์ประกอบความผิด คือ ผู้กระทำความผิดจะต้องใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของตนเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง แต่ใจทมิได้บรรยายฟ้องให้ปรากฏว่า จำเลยที่ ๑ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการวิสามัญเรียก รับเงินจากผู้เสียหาย เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดในตำแหน่งดังกล่าว ฟ้องใจทมิในข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มิได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยทั้งห้าได้กระทำความผิด จึงเป็นฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิดตามมาตราดังกล่าว ส่วนจำเลยที่ ๒ ถึง ที่ ๕ เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าจำเลยที่ ๑ ไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ ๑ ในการกระทำความผิดฐานดังกล่าวด้วย

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

โดยทุจริตตามพระราชประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ หรือไม่ ทางไต๋สวนโจทก์มีนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย เบิกความว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งผู้เสียหายว่าตนในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณมีโควตา งานโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชซึ่งในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับความก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวนมาก แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันจึงต้องการผู้มาร่วมงาน จำเลยที่ ๑ จึงได้ชักชวนให้ผู้เสียหายมาร่วมลงทุนดำเนินการโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของกรมดังกล่าว และเรียกเงินจากผู้เสียหาย จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการดำเนินการ นอกจากนี้ผู้เสียหายเคยทราบจากนายเสรี สายสีแก้ว เจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดสายสีแก้วว่า นายเสรี เคยตกลงจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ เพื่อขอให้จำเลยที่ ๑ จัดสรรโครงการมาให้ทำและจำเลยที่ ๑ ได้จัดหาโครงการมาให้ นายเสรีตามที่ตกลงกัน พยานจึงเชื่อและตกลงจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามที่เรียกร้องหลายครั้ง โดยจ่ายเงินสดให้แก่จำเลยที่ ๑ และบุคคลอื่น รวมทั้งโอนเงินผ่านบัญชีเงินฝากธนาคารของบุคคลอื่นระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท กล่าวคือ วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบให้นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ เลขานุการของผู้เสียหายนำเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปมอบให้แก่จำเลยที่ ๑ ที่สำนักงานของจำเลยที่ ๑ จังหวัดอุบลราชธานี เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบ

ให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล น้องชายของผู้เสียหายโอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานครพนม เลขที่บัญชี ๒๔๔-๒-๕๕๗๕๖-๔ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยโอนเข้าบัญชี MISS. TAY DIT AND MISS. PO DIT เลขที่บัญชี ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบให้นางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุช พนักงานของสำนักงานรวบและตีการบัญชี ฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนียทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาทวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ มารับเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านผู้เสียหายเลขที่ ๒๒๙/๑๗-๑๘ ตำบลบู่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ขณะที่มีการส่งมอบเงินมีนายอภิรักษ์ อารยะสวัสดิ์ ซึ่งเป็นหลานของผู้เสียหายและเป็นพนักงานของสำนักงานรวบและตีการบัญชีอยู่ด้วยในขณะนั้น วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบให้นางสาวณิชา นำเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไปมอบให้แก่จำเลยที่ ๑ ที่สำนักงานจำเลยที่ ๑ จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบให้นายกรกฤตหรือกรณ์ สาริยา เป็นผู้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนงามวงศ์วาน เลขที่บัญชี ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ ของนางพะเยาว์ พรหมใจ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ มารับเงินสด ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านของผู้เสียหายเลขที่ ๒๒๙ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลบู่ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ เดือนธันวาคม ๒๕๕๖ ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๗ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้เสียหายมอบให้นายวิวัฒน์

วันทนายกุล พี่ชายของผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบึงชี ดอนเมือง (สะพานใหม่) เลขที่บัญชี ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ ของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งเจริญปาร์ค เลขที่บัญชี ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ ของนางสาวประภาศรี คุระโท จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โอนเงินให้จำเลยที่ ๑ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากิ่งเพชร เลขที่บัญชี ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ ของนางสาวสำภา ตรงใจนันต์ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๑ จะเป็นผู้แจ้งเลขที่บัญชีและบุคคลที่จะให้ผู้เสียหายโอนเงินไปให้ หลังจากได้รับเงินแล้วจะโทรศัพท์มาแจ้งกับผู้เสียหาย ส่วนจำเลยที่ ๑ เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ ไม่เคยชักชวนผู้เสียหายมาร่วมลงทุน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง แต่นายสมเดชซึ่งเป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้ประสานงานและจัดหางานต่าง ๆ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างได้ชักชวนผู้เสียหายร่วมลงทุนโดยอ้างว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างได้งานตามโครงการเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถทำงานได้ทันและยืมเงินผู้เสียหายไปใช้ในการลงทุนจนผู้เสียหายหลงเชื่อจ่ายเงินให้แก่ นายสมเดช ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่นายสมเดชกลับนำไปใช้ในการเล่นการพนันจนมีหนี้สินกว่า ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากนายสมเดชถึงแก่ความตายจำเลยที่ ๑ เห็นว่านายสมเดชมียืมเงินผู้เสียหายไปใช้ในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นกิจการในครอบครัวของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ต้องร่วมรับผิดชอบในหนี้สินดังกล่าว จึงยอมเข้าเจรจาเป็นตัวแทนรับผิดชอบในการชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหายในนามของนายสมเดชและครอบครัว โดยนำที่ดินมาตีใช้หนี้ให้แก่ผู้เสียหาย และเมื่อผู้เสียหายทราบความจริงจึงได้ยื่นคำร้องขอถอน

คำร้องทุกข์กล่าวโทษจำเลยที่ ๑ เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๑ จะไม่มีชื่อเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างก็ตาม แต่เมื่อจำเลยที่ ๑ เบิกความรับว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างเป็นกิจการในครอบครัวของจำเลยที่ ๑ และได้ความจากบันทึกถ้อยคำในสำนวนการไต่สวนของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ ภรรยาของจำเลยที่ ๑ ว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ในช่วงที่นางสาวสุคนธ์ธำตั้งครรภ์เมื่อปี ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ ขับรถพานางสาวสุคนธ์ธำเข้าไปในบริเวณห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ที่มีรถตักดิน รถเครนและมีคนงานอยู่ และจำเลยที่ ๑ ลงจากรถไปสั่งการกับคนงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง หลังจากนั้นได้พานางสาวสุคนธ์ธำไปดูงานก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัดในจังหวัดอุบลราชธานีด้วย โดยนางสาวสุคนธ์ธำได้ลงลายมือชื่อยืนยันภาพสถานที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างประกอบการให้ถ้อยคำด้วย นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ ยังร่วมกับจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกันเพื่อชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างจำนวน ๑๐,๓๖๐,๐๐๐ บาท ตามพฤติการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑ มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ส่วนนายสมเดชจดทะเบียนหย่ากับจำเลยที่ ๕ ไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ และไม่ใช้หุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างขณะเกิดเหตุ ไม่น่าเชื่อว่านายสมเดชจะเป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างและไปชักชวนผู้เสียหายให้ร่วมลงทุนหรือขอยืมเงินจำนวนมากจากผู้เสียหายมาใช้ในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง นอกจากนี้นางสาวสุคนธ์ธ่ายังให้ถ้อยคำด้วยว่า เมื่อจำเลยที่ ๑ ทราบว่านางสาวสุคนธ์ธำตั้งครรภ์ก็แจ้งว่าจะโอนเงินมาให้เป็นค่าใช้จ่ายดูแลบุตร และต่อมาเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ก็มีผู้โอนเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาบึงชี ดอนเมือง (สะพานใหม่) เลขที่บัญชี ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ ของนางสาวสุคนธ์ธำ ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้เสียหายเบิกความถึงการส่งมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ว่า จำเลยที่ ๑

จะแจ้งเลขที่บัญชีที่จะให้ผู้เสียหายโอนเงินร่วมลงทุน และได้รับความจากคำเบิกความของนายวิวัฒน์ วันทนียกุล น้องของผู้เสียหายว่า ผู้เสียหายเคยแจ้งให้นายวิวัฒน์ช่วยโอนเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยผ่านบัญชีของบุคคลอื่นและบางครั้งผู้เสียหายแจ้งว่าจำเลยที่ ๑ กำลังเล่นพนันในบ่อนที่บริเวณด่านช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ และต้องการให้โอนเงินไปให้ โดยเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิวัฒน์โอนเงินไปให้แก่จำเลยที่ ๑ ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้งโดยโอนเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสังขละ จังหวัดสุรินทร์ ชื่อบัญชี TAY DIT, PO DIT เป็นชาวต่างชาติ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวประภาศรี กุระโท จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท อีกทั้งยังได้รับความจากคำเบิกความของนายวิวัฒน์ วันทนียกุล พี่ชายของผู้เสียหายว่า เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายเคยให้นายวิวัฒน์โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวสุคนธ์ธำ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ยังปรากฏตามบันทึกถ้อยคำของนางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุญ พนักงานของสำนักงานรวบและตีการบัญชีของผู้เสียหายว่า ผู้เสียหายให้นางสาวกัลยรัตน์ฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนียทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ ๑ ที่ผู้เสียหายเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ชักชวนผู้เสียหายให้ร่วมลงทุนโครงการที่จะได้รับจัดสรรงบประมาณ และผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ หรือบุคคลซึ่งจำเลยที่ ๑ แจ้งหลายครั้ง จึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่ผู้เสียหายเบิกความต่อไปทำนองว่า นายสมเดชเป็นผู้มาชักชวนให้ร่วมลงทุนโดยอ้างชื่อจำเลยที่ ๑ จึงร้องทุกข์กล่าวหาจำเลยที่ ๑ นั้น เห็นว่า ในการแจ้งความร้องทุกข์ และการให้ถ้อยคำของผู้เสียหายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ผู้เสียหายแจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำความผิดว่า เมื่อเดือน

พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งผู้เสียหายว่าตนในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ มีโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันจึงต้องการผู้มาร่วมงาน จำเลยที่ ๑ จึงได้ชักชวนให้ผู้เสียหายมาร่วมลงทุนดำเนินการโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของกรมดังกล่าว และเรียกเงินจากผู้เสียหาย จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทน หากนายสมเดชมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดหรือมีบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดด้วย ผู้เสียหายจำต้องแจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน หากนายสมเดชเป็นผู้มาชักชวนผู้เสียหาย ก็ไม่มีเหตุผลใดที่ผู้เสียหายจะไม่กล่าวถึงนายสมเดช ตามพฤติการณ์มีเหตุควรเชื่อว่าผู้เสียหายเบิกความถึงนายสมเดชเพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๑ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ได้ตกลงขดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย และเป็นการขดใช้ภายหลังจากผู้เสียหายได้แจ้งความร้องทุกข์และให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เรียกและรับเงินจากผู้เสียหาย โดยอ้างว่าจะดำเนินการจัดสรรโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ตามแผนงานงบประมาณให้ผู้เสียหาย เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับในขณะเกิดเหตุ มาตรา ๑๖๘ วรรคห้า บัญญัติว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนใน

รายการมิได้ แต่อาจแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนรายจ่ายงบประมาณรายจ่าย ซึ่งมีใช้รายจ่ายตามข้อผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) เงินสงฆ์ใช้ต้นเงินกู้ (๒) ดอกเบี้ยเงินกู้ (๓) เงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย และวรรคหกบัญญัติว่า ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการธิการ การเสนอการแปรญัตติหรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการธิการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการวิสามัญมีอำนาจเชิญรัฐมนตรี หัวหน้าส่วนราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีเข้าร่วมชี้แจงรายละเอียดแสดงความคิดเห็นต่อคณะกรรมการวิสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙๑ มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยพิจารณารายละเอียดงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความรอบคอบรัดกุมมากยิ่งขึ้น ตามข้อ ๘๘ มีอำนาจเรียกเอกสารจากบุคคลใด ๆ หรือเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาคำแปรญัตติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๙๑ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน โดยต้องคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ของงบประมาณ เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณเป็นไปด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ ดังนี้ จำเลยที่ ๑ จึงมีอำนาจหน้าที่อภิปรายเสนอความเห็นเกี่ยวกับงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ ต่อที่ประชุมโดยอาจแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนรายจ่ายงบประมาณรายจ่ายบางประเภทได้ ซึ่งรวมถึงงบประมาณตามแผนงาน

และโครงการต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้วย การที่หน่วยงานต่าง ๆ จะได้รับการจัดสรรงบประมาณมาน้อยเพียงใด ย่อมอยู่ในอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๑ จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ของรัฐ การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่เรียกรับเงินจากผู้เสียหายตามฟ้องโดยอาศัยตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการวิสามัญเป็นการกระทำที่ไม่สุจริต ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบการเงินการคลังของรัฐ และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑

ส่วนจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๒ โจทก์มีผู้เสียหายและนายวิวัฒน์ เบิกความยืนยันว่า เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวประภาศรี จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท กับมีนางสาวประภาศรี เบิกความเกี่ยวกับเงินจำนวนดังกล่าวที่นายวิวัฒน์ โอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งเจริญปาร์ค ของพยาน เลขที่บัญชี ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ ว่า จำเลยที่ ๒ ได้มาขอเลขที่บัญชีเงินฝากของพยาน เพื่อโอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของพยาน ต่อมาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ แจ้งพยานให้ไปถอนเงินดังกล่าวมาให้แก่จำเลยที่ ๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ เบิกความว่า จำเลยที่ ๒ เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ ในช่วงปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในเรื่องเอกสารต่าง ๆ แต่ความจริงแล้วนายสมเดช แสงสาย เป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายสมเดชแจ้งจำเลยที่ ๒ ว่าได้ฝากเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้กับนางสาวประภาศรี และได้สั่งให้นางสาวประภาศรีโอนเงินจำนวนดังกล่าวมาให้จำเลยที่ ๒ และให้จำเลยที่ ๒ นำมามอบให้นายสมเดช เมื่อจำเลยที่ ๒ ได้รับ

เงินจากนางสาวประภาศรีแล้วได้ส่งมอบเงินดังกล่าวให้แก่นายสมเดช จำเลยที่ ๑ ไม่ได้สั่งให้จำเลยที่ ๒ ไปสั่งการให้นางสาวประภาศรี แจ้งเลขที่บัญชีแก่ผู้เสียหายเพื่อให้โอนเงิน เห็นว่า นางสาวประภาศรีเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งจำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ เมื่อไม่ปรากฏว่านางสาวประภาศรีมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ ๒ เชื่อว่าเบิกความไปตามความจริง ส่วนจำเลยที่ ๒ เบิกความแตกต่างจากที่ได้ให้การต่อศาลว่า นายสมเดชแจ้งกับจำเลยที่ ๒ ว่าจะมีเพื่อนของนายสมเดชโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๒ ขอให้จำเลยที่ ๒ แจ้งเลขที่บัญชีเงินฝากที่สามารถเบิกถอนเงินสดได้ให้แก่นายสมเดช จำเลยที่ ๒ จึงขอให้นางสาวประภาศรีแจ้งเลขที่บัญชีของนางสาวประภาศรีให้แก่นายสมเดช คำเบิกความของจำเลยที่ ๒ จึงมีพิรุธ นอกจากนี้หากเป็นไปตามที่จำเลยที่ ๒ เบิกความว่า นายสมเดชฝากเงินไว้กับนางสาวประภาศรีจริงก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องให้นางสาวประภาศรีถอนเงินมาให้จำเลยที่ ๒ แล้วให้จำเลยที่ ๒ นำมามอบให้แก่ นายสมเดช อีกทอดหนึ่งอันเป็นการยุ่งยาก นายสมเดชสามารถแจ้งให้นางสาวประภาศรีถอนเงินจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มามอบให้แก่นายสมเดชได้เอง ประกอบกับยังได้ความจากนายวิวัฒน์ซึ่งผู้เสียหายเป็นผู้ให้โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวประภาศรีว่าไม่รู้จักกับนางสาวประภาศรี จึงน่าจะเชื่อว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ขอเลขที่บัญชีจากนางสาวประภาศรีไปให้แก่จำเลยที่ ๑ แล้วจำเลยที่ ๑ แจ้งเลขที่บัญชีของนางสาวประภาศรีให้แก่ผู้เสียหายเพื่อโอนเงิน โดยจำเลยที่ ๒ ไม่ให้เลขที่บัญชีของตน เนื่องจากไม่ต้องการให้มีหลักฐานทางการเงินว่าตนมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ สอดคล้องกับคำเบิกความของผู้เสียหายที่ว่าจำเลยที่ ๑ จะเป็นผู้แจ้งเลขที่บัญชีของบุคคลที่จะรับโอนเงินแก่ผู้เสียหาย พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๒ ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๒ แจ้งเลขที่บัญชีให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยมีเจตนาปกปิดอำพรางเส้นทางการรับจ่ายเงินจากผู้เสียหายและจำเลยที่ ๒ ได้รับเงินดังกล่าวไว้แทนจำเลยที่ ๑ อันเป็นการช่วยเหลือหรือ

ให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ ๑ ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

ส่วนปัญหาว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบให้นางสาวกัลยรัตน์ โอนเงินเข้าบัญชีจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนางสาวกัลยรัตน์ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้เสียหายให้นางสาวกัลยรัตน์ฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท กับมีนายอภิรักษ์ อารยะสวัสดิ์ เบิกความว่า พยานทำงานที่สำนักงานรวบและจัดการบัญชีของผู้เสียหาย มีหน้าที่ขั้บรถให้แก่ผู้เสียหาย เมื่อประมาณปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ขณะพยานอยู่ที่บ้านของผู้เสียหายจังหวัดอำนาจเจริญ ผู้เสียหายแจ้งว่าจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จะเข้ามารับเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านเพื่อนำไปมอบให้แก่จำเลยที่ ๑ แต่ผู้เสียหายต้องไปธุระข้างนอก จึงให้พยานรอที่บ้านเพื่อมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๓ แล้วฝากเงินไว้กับพยานเป็นธนบัตรชนิดละ ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๒ ปึก พยานจึงนำเงินใส่ซองสีน้ำตาลเตรียมไว้ หลังจากนั้นมิบุคคลขับรถยนต์เข้ามาจอดที่หน้าบ้านเป็นผู้ชาย ๑ คน และผู้หญิง ๑ คน พยานโทรศัพท์หาผู้เสียหาย สอบถามว่าใช่จำเลยที่ ๓ หรือไม่ ผู้เสียหายตอบว่าใช่ พยานจึงมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๓ ไป ส่วนจำเลยที่ ๓ เบิกความว่า เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ และเป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๓ ไม่เคยไปบ้านผู้เสียหายเพื่อรับเงินแทนจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๕ แจ้งว่าจะมีการโอนเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ และหากมีการโอนเงิน จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ขอให้แบ่งโอนเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ และจะให้ผู้โอนติดต่อจำเลยที่ ๓ โดยตรง ต่อมามิบุคคลซึ่งจำเลยที่ ๓ ไม่รู้จักมาก่อน แจ้งว่าจะโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๓ จึงแจ้งเลขที่บัญชีให้แก่บุคคลดังกล่าว ต่อมาเมื่อมียอดเงินเข้าบัญชีของ

จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๓ จึงได้โอนเงินดังกล่าวต่อให้แก่จำเลยที่ ๕ เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของจำเลยที่ ๕ เกี่ยวกับเงินจำนวนดังกล่าวมาทราบภายหลังจากให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนว่า เป็นเงินที่นายสมเดช บิดาของจำเลยที่ ๓ ยืมจากผู้เสียหาย เห็นว่า นายอภินันท์ ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า เมื่อผู้เสียหายกลับมาที่บ้าน พยานได้นำเงินไปคืนให้แก่ผู้เสียหาย และเห็นผู้เสียหายมอบเงินให้แก่ผู้หญิงคนหนึ่งไม่แน่ใจว่าใช่จำเลยที่ ๓ หรือไม่ คำเบิกความของนายอภินันท์จึงแตกต่างขัดแย้งกับบันทึกถ้อยคำในชั้นไต่สวน นอกจากนี้ยังแตกต่างจากที่ผู้เสียหายเบิกความว่า นายอภินันท์อยู่กับผู้เสียหายขณะมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๓ พยานหลักฐานโจทก์ไม่มีน้ำหนักเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ผู้เสียหายได้มอบเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลยที่ ๓ ส่วนที่เกี่ยวกับรายการโอนเงินเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น จำเลยที่ ๓ เบิกความว่า จำเลยที่ ๕ มาขอเลขที่บัญชีของจำเลยที่ ๓ ไป โดยอ้างว่าจะมีคนโอนเงินมา เมื่อจำเลยที่ ๕ เกี่ยวพันเป็นมารดาของจำเลยที่ ๓ ตามพฤติการณ์มีเหตุควรเชื่อว่าจำเลยที่ ๓ ในฐานะที่เป็นบุตรอาจจะไม่ได้สนใจที่จะสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนเงิน และเมื่อปรากฏว่ามีเงินโอนเข้าบัญชีจำเลยที่ ๓ แล้ว จำเลยที่ ๓ ก็ได้โอนต่อไปยังบัญชีของจำเลยที่ ๕ ตามคำสั่งของจำเลยที่ ๕ การที่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้สอบถามถึงรายละเอียดของการโอนเงินจำนวนดังกล่าวก็ยังไม่ถึงกับเป็นพินิจ นอกจากนี้พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนก็ยังไม่ขัดแย้งที่จะรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๓ ทราบว่าเงินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่โอนเข้าบัญชานั้น เป็นเงินที่จำเลยที่ ๑ เรียกรับจากผู้เสียหาย ข้อเท็จจริงจึงยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๓ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑

ปัญหาว่าจำเลยที่ ๔ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้เสียหายมอบให้นางสาวกัลยรัตน์ โอนเงินเข้าบัญชีจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนางสาวกัลยรัตน์ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวน

ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ผู้เสียหายให้นางสาวกัลยรัตน์ฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนจำเลยที่ ๔ เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๕ แจกกับ จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นภริยาของจำเลยที่ ๔ ว่าจะมีการโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ และบัญชีของ จำเลยที่ ๔ บัญชีละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อมีเงินโอนเข้ามาในบัญชีของจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๔ ได้โอนเงินไปยังบัญชีของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรกวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ จำนวน ๙๙๙,๙๙๙ บาท ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เห็นว่า เมื่อ พิจารณาถึงความสัมพันธ์ซึ่งจำเลยที่ ๕ เกี่ยวพันเป็นมารดาของภริยาจำเลยที่ ๔ เมื่อจำเลยที่ ๕ มาแจกกับจำเลยที่ ๓ ให้ทราบว่าจะมีคนโอนเงินมา จำเลยที่ ๓ จึงได้มาขอเลขที่บัญชีกับจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๔ ได้ให้เลขที่บัญชีแก่จำเลยที่ ๓ ไป และเมื่อมีการโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๔ แล้ว จำเลยที่ ๔ ก็ได้มีการโอนเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๕ ไป โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นอีกว่าจำเลย ที่ ๔ มีส่วนเกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๑ ในทางใด ลำพังข้อเท็จจริงที่ได้ความตามทางไต่สวนว่า มีการโอน เงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๔ นั้น ยังไม่เพียงพอให้รับฟังว่า จำเลยที่ ๔ กระทำการเพื่อช่วยเหลือหรือให้ ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๔ จึงไม่มีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุน การกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑

ส่วนปัญหาว่าจำเลยที่ ๕ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ขอเลขที่บัญชีจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ต่อมาผู้เสียหายให้นางสาวกัลยรัตน์ โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โดยไม่ปรากฏว่า ผู้เสียหายและนางสาวกัลยรัตน์กับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ มีหนี้สินผูกพันกันมาก่อนหรือรู้จักกันมาก่อน จากนั้นจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๕ แล้วจำเลยที่ ๕ ถอนเงินดังกล่าวออกไป ตามพฤติการณ์มีเหตุควรเชื่อว่า จำเลยที่ ๑ ได้แจ้งเลขที่บัญชีของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ตามที่ทราบมา

จากจำเลยที่ ๕ ให้ผู้เสียหายโอนเงิน ส่วนที่จำเลยที่ ๕ เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นายสมเดชแจ้งแก่จำเลยที่ ๕ ว่า ได้ยืมเงินเพื่อน จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้ส่งเลขที่บัญชีของจำเลยที่ ๕ ให้แก่นายสมเดช แต่จำเลยที่ ๕ แจ้งให้นายสมเดช ส่งหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ ให้เพื่อนของนายสมเดชติดต่อโอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ เพื่อความสะดวก เนื่องจากจำเลยที่ ๕ จำเลขที่บัญชีธนาคารของตนเองไม่ได้ ต่อมาในวันเดียวกัน มีผู้โอนเงินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ ของจำเลยที่ ๓ และโอนเงินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ ของจำเลยที่ ๔ รวมเป็นเงินที่โอนในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ให้แก่จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ จำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามยอดที่นายสมเดชแจ้งว่าได้ยืมมาจากเพื่อนเพื่อนำมาใช้จ่ายส่วนตัว ต่อมาจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ ได้โอนเงินจำนวน ๒,๕๙๙,๙๙๙ บาท เข้าบัญชีของจำเลยที่ ๕ เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ ชื่อบัญชีนางพิกุล แสงวงสาย โดยได้รับโอนจากจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๔ เป็นเงินจำนวน ๑,๔๙๙,๙๙๙ บาท รวม ๒,๕๙๙,๙๙๙ บาท เงินจำนวนดังกล่าวจำเลยที่ ๕ ส่งมอบให้นายสมเดชแล้ว เกี่ยวกับการโอนเงินดังกล่าวจำเลยที่ ๕ ไม่เคยได้รับการติดต่อหรือสั่งการใด ๆ จากจำเลยที่ ๑ ให้ติดต่อกับผู้เสียหายเพื่อรับเงินแทนจำเลยที่ ๑ และไม่เคยทราบมาก่อนว่าบุคคลใดเป็นผู้โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โดยขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๕ ไม่ทราบว่าเงินจำนวนดังกล่าวนายสมเดชยืมมาจากบุคคลใด นั้น เห็นว่า คำเบิกความดังกล่าวแตกต่างจากที่จำเลยที่ ๕ ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า รายการโอนเงินเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ และวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งมีจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นผู้โอนเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี เลขที่บัญชี ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ เป็นการรับโอนเงินเกี่ยวกับการยืมเงินของจำเลยที่ ๕ จากบุคคลอื่น โดยให้เลขที่บัญชีของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ไป เนื่องจากจำเลยที่ ๕ จำเลขที่บัญชีของตัวเองไม่ได้ และ

ภายหลังได้รับเงินแล้วจำเลยที่ ๕ ได้นำเงินไปใช้จ่ายส่วนตัว ข้ออ้างของจำเลยที่ ๕ เรื่องการยืมเงินดังกล่าวจึงฟังไม่ขึ้น ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนจึงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๕ รับโอนเงินจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ โดยมีเจตนาปกปิดอำพรางเส้นทางการรับจ่ายเงินที่จำเลยที่ ๑ เรียกจากผู้เสียหาย อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ ๑ ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

อนึ่ง ก่อนโจทก์ฟ้องคดีนี้ได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิมจึงต้องปรับบทลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ กระทำความผิด

วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำเลยที่ ๒ และที่ ๕ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๖ ปี จำคุกจำเลยที่ ๒ และที่ ๕ มีกำหนดคนละ ๔ ปี ข้อหาอื่นให้ยก และยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔.

คดีหมายเลขดำที่ อม ๔/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุธุสีธิ์	ที่ ๒	
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

พรรคประชาธิปัตย์ โดยได้รับเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ซึ่งมี
สถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเจ้าพนักงานของรัฐ
ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑
มีหน้าที่และอำนาจในการตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล การ
พิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗
และในเรื่องสำคัญต่างๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในฐานะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจ
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถ
เข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปร
ญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๘ ว่าด้วยการเงิน การคลัง และงบประมาณ

เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนีกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐไปลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับความก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานให้ผู้เสียหายร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว ผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมหลายครั้ง กล่าวคือ ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใด

ไม่ปรากฏชัด ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้ารับเงินจากผู้เสียหายหลายครั้งรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ร่วมช่วยเหลือและสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้เสียหาย โดยจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมถึงให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๗๗๒๗๗๕ ของจำเลยที่ ๓ บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนียทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่ ๖๘๕๒๒๐๔๕๖๕ ของจำเลยที่ ๔ และบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๖๘๔๔๗๗ ของจำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้งให้ผู้เสียหายจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำการใดๆ ในลักษณะเพื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดอันเป็นการกระทำโดยทุจริต เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษ

ต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมอบให้คณะกรรมการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง อนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อ
กล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้าแล้วจำเลยทั้งห้าปฏิเสธ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า การ
กระทำของจำเลยทั้งห้ามีมูลความผิดทางอาญาตามข้อกล่าวหา จึงส่งรายงานเอกสารและความเห็นไป
ยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับจำเลยทั้งห้า อนุกรรมการไต่สวนไต่สวนพยานบุคคลและพยาน
เอกสารแล้วรับฟังได้ว่าจำเลยทั้งห้ากระทำความผิดตามฟ้อง รายละเอียดปรากฏตามรายงานการไต่สวน
ข้อเท็จจริงและสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันถือเป็นเอกสารชี้ช่องพยานหลักฐานว่าจำเลยทั้งห้า
กระทำความผิด ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒

จำเลยที่ ๑ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำหรือแปรงบประมาณ หรือนำงบประมาณของหน่วยงานใดไปให้แก่
บุคคลใดได้ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยอภิปรายหรือแปรญัตติในปิงงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ เพื่อให้
กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับจัดสรรงบประมาณ

เพิ่มเติม จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเจรจาเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย ไม่ได้เป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช
เชื่องในก่อสร้างหรือให้บุคคลอื่นถือแทน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยรับเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทจากผู้เสียหาย
ผู้รับเงินคือนายสมเดช แสงสาย ซึ่งเป็นคนชักชวนให้ผู้เสียหายนำเงินไปร่วมลงทุนในกิจการของห้าง
หุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง แต่นายสมเดชกลับนำไปเล่นการพนัน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยสั่งให้
จำเลยที่ ๓ รับเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทจากผู้เสียหาย แต่นายสมเดชเป็นผู้ใช้ให้จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นบุตร
ของตนรับเงินที่ผู้เสียหายนำมาร่วมลงทุน นายสมเดชเป็นผู้สั่งให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของ
ผู้มีชื่อหลายคนรวมเป็นเงิน ๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๑ ไม่เคยเกี่ยวข้อง เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ที่นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ นำไปมอบให้ที่สำนักงานของจำเลยที่ ๑ เป็นเงินที่นายสมเดชใช้หนี้ให้
จำเลยที่ ๑ เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเงินเข้าบัญชีของ TAY
DIT, PO DIT มีนายสมเดชเป็นผู้สั่งการ เงินที่ผู้เสียหายโอนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔
บัญชีละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่นายสมเดชชักชวนให้ผู้เสียหายร่วมลงทุน เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐
บาท ที่ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ ภริยา
ที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ เป็นเงินที่นายสมเดชใช้หนี้แก่นางสาวสุคนธ์ธำ เงิน
๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายโอนเข้าบัญชีธนาคารของนางสาวประภาศรี กุระโท พนักงานของห้าง

หุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง และเบิกนำไปให้จำเลยที่ ๒ หุ้นส่วนผู้จัดการซึ่งได้นำไปมอบให้นายสมเดช ก็เป็นเงินที่ผู้เสียหายนำมาร่วมลงทุน และเงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายโอนเข้าบัญชีธนาคารของนางสำเภา ตรงใจนันต์ ซึ่งเป็นลูกน้องของนายสมเดชนั้น จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องจนกระทั่งปี ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ จึงทราบว่านายสมเดชซึ่งเป็นน้องเขยของตนและเป็นสามีจำเลยที่ ๕ กับเป็นผู้รับผิดชอบในการประสานงานและจัดหางานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ได้อ้างกับผู้เสียหายว่ามีงานก่อสร้างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก ทำงานไม่ทัน จึงขอยืมเงินผู้เสียหายเพื่อนำไปลงทุน แต่นายสมเดชกลับนำไปเล่นการพนันจนมีหนี้สินกว่าสามสิบล้านบาท หลังจากผู้เสียหายแจ้งความร้องทุกข์และจำเลยที่ ๑ ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นเหตุให้จำเลยที่ ๑ และวงศ์ตระกูลเดือดร้อนเสียหาย จึงเจรจาและยอมชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายในนามของนายสมเดช โดยนำที่ดินในกิจการของครอบครัวจำเลยที่ ๑ มาตีใช้หนี้ให้แก่ผู้เสียหาย ผู้เสียหายจึงได้ถอนคำร้องทุกข์ จำเลยที่ ๑ ไม่ได้กระทำความผิด ขอให้พิพากษายกฟ้อง

จำเลยที่ ๒ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เดิมมีนายลา นามบุตร บิดาของจำเลยที่ ๑ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ต่อมาปี ๒๕๕๑ จำเลยที่ ๒ เข้าไป

ช่วยงานในห้างฯ ระหว่างนั้นนายสมเดช แสงวงสาย เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี จึงไม่อาจมีชื่อเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างฯ ได้ จึงได้ให้จำเลยที่ ๒ มีชื่อเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแทน แต่ในทางปฏิบัตินายสมเดชยังเป็นเจ้าของห้างฯ และบริหารกิจการเอง นายสมเดชขอหมายเลขบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๒ โดยแจ้งว่าเพื่อนของนายสมเดชจะโอนเงินให้ จำเลยที่ ๒ จึงให้นางสาวประภาศรี กุระโท ส่งหมายเลขบัญชีธนาคารของนางสาวประภาศรีให้นายสมเดช เมื่อมีการรับโอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวประภาศรีถอนเงินมาให้แล้ว จำเลยที่ ๒ จึงมอบเงินให้นายสมเดช ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ไม่เคยรับงานจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยจำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย จำเลยที่ ๒ จึงไม่เป็นผู้สนับสนุน ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๓ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นมารดาของจำเลยที่ ๓ ขอหมายเลขบัญชีธนาคารเพื่อรับโอนเงินตามที่นายสมเดชแจ้งว่า เพื่อนของนายสมเดชจะโอนเงิน เพื่อให้ยืมเงินไปชำระหนี้บ่อนการพนัน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๕ ให้จำเลยที่ ๓ ติดต่อกับผู้โอนเงินซึ่งจำเลยที่ ๓ ไม่รู้จักมาก่อน จำเลยที่ ๓ แจ้งหมายเลขบัญชีธนาคารของตนและจำเลยที่ ๔ ให้ผู้โอนทราบ เมื่อได้รับโอนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาแล้วก็ได้โอนต่อให้จำเลยที่ ๕ เพื่อให้ นายสมเดช

นำไปใช้หนี้ จำเลยที่ ๓ ไม่เคยไปที่บ้านหรือสำนักงานของผู้เสียหาย ไม่เคยรับเงินจากผู้เสียหายแทน
จำเลยที่ ๑ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายสมเดชหรือจำเลยที่ ๑ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๔ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นมารดาของจำเลยที่ ๓
ขอให้จำเลยที่ ๓ รับโอนเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยให้จำเลยที่ ๓ ติดต่อกับผู้โอนเอง จำเลยที่ ๓ แจ้ง
ผู้โอนว่าให้โอนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๔ ต่อมาจำเลยที่ ๔ โอนเงินต่อให้
จำเลยที่ ๕ สองครั้งเป็นเงิน ๙๙๙,๙๙๙ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ จำเลยที่ ๔ ไม่เคยรับ
คำสั่งจากจำเลยที่ ๑ ให้รับเงินจากผู้เสียหาย และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายสมเดชหรือ
จำเลยที่ ๑ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๕ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า ผู้เสียหายเคยเป็นผู้สนับสนุนพรรค
ประชาธิปัตย์ จำเลยที่ ๕ เคยยืมเงินผู้เสียหาย ๒ ถึง ๓ ครั้งๆ ละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เพื่อใช้เล่นการพนัน เป็นการยืมเงินระยะสั้น ไม่มีดอกเบี้ย และได้ชำระคืนหมดแล้ว นายสมเดชแจ้ง
จำเลยที่ ๕ ว่าเพื่อนของนายสมเดชจะโอนเงินเพื่อให้ยืมไปชำระหนี้บ่อนการพนัน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
จำเลยที่ ๕ จึงให้นายสมเดชแจ้งหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ เพื่อให้เพื่อนของนายสมเดชติดต่อกับ
จำเลยที่ ๓ เองเนื่องจากจำเลยที่ ๕ จำหมายเลขบัญชีธนาคารของตนเองไม่ได้ ต่อมาจำเลยที่ ๕

ได้รับโอนเงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท จากบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๓ และรับโอนเงินสองครั้งรวมเป็นเงิน ๑,๔๙๙,๙๙๙ บาท จากบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๔ จำเลยที่ ๕ จึงได้มอบเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ นายสมเดชไปโดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายสมเดชหรือจำเลยที่ ๑ ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวน ประกอบรายงานการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำให้การของจำเลยทั้งห้าแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีอำนาจและหน้าที่ตรากฎหมาย ควบคุมการบริหาร ราชการแผ่นดินของรัฐบาล และพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ และเรื่องสำคัญต่างๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่กฎหมายกำหนดให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในระหว่างดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๑ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีหน้าที่และอำนาจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และ

งบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรรูปนิติเพื่อปรับลดหรือตัดทอน
งบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ จำเลยที่ ๑ มีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา
๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน
ตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑ สมรสกับนางสุจรรยา นามบุตร (ถึงแก่ความตายแล้ว) โดยมี
บุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นางสาววาสิตา นามบุตร และนางสาวปฐวี นามบุตร ต่อมาปี ๒๕๕๕ จำเลย
ที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ โดยมีบุตรด้วยกัน ๒ คน จำเลยที่ ๒ เป็น
หลานของจำเลยที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จำเลย
ที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงสาย จึงเป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๔ เป็น
สามีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ และเป็นภริยาของนายสมเดชโดย
จดทะเบียนสมรสกันเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ต่อมาจดทะเบียนหย่าเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม
๒๕๔๖ แต่ยังคงอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาเรื่อยมาจนนายสมเดชถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๕

กรกฎาคม ๒๕๖๑ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เดิมมีนายลา นามบุตร บิดาของ
จำเลยที่ ๑ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการทุนจดทะเบียนเริ่มต้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกิจการรับเหมา
ก่อสร้างและงานโยธาทุกชนิด กับค้าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง ต่อมาจำเลย
ที่ ๒ เข้าเป็นหุ้นส่วนเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ปัจจุบันมีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ จำเลยที่ ๒ เป็น
หุ้นส่วนผู้จัดการ นายชม นามบุตร และนายบุญสวน นามบุตร เป็นหุ้นส่วน มีทุนจดทะเบียน
๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยยังคงประกอบกิจการเช่นเดิมและใช้ที่ตั้งสถานประกอบการเดิม คือ
บ้านเลขที่ ๑๖๕ - ๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชื่องใน อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีชื่อ
จำเลยที่ ๑ นางสาวสุจรรยา นามบุตร และนางสาววาสิตา นามบุตร อยู่ในบ้านหลังดังกล่าว จำเลยที่ ๑
แจ้งข้อมูลต่อกรมสรรพากรว่าในปีภาษี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการ
การเกษตรกรรม ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยปรากฏ
หมายเลขผู้จ่ายเงินได้ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ทั้งยังระบุ
ชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ในส่วนผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ระหว่าง
ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ
โดยเข้าดำเนินการหลายโครงการในจังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒๕

สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิฑูรย์ วันทนียกุล น้องชายผู้เสียหายโอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสังขละ ชื่อบัญชี TAY DIT, PO DIT ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุญ ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขากนชนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๔๑๗-๗๐๑๐-๐๑๓๑-๑๙๗๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๙๒๑-๔๒๘๐-๐๗๓๔-๔๘๖๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๙๒๑-๔๑๑๙-๐๑๐๘-๐๒๑๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขา กิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาว กัลยรัตน์ ชุมนุญ ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-

๕ สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๙๙๙,๙๙๙ บาท ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นายกรณ์กฤตหรือกรณ์ สาริยา โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขานนงงามวงศ์วาน ของนางพะเยาว์ พรหมใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาอิงเจริญ ปาร์ค ของนางสาวประภาศรี กุระโท ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรีมอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงินสดรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล พี่ชายผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึงซี ดอนเมือง (สะพานใหม่)

ของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้เสียหายฝาก
เงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของ
นางสำเภา ตรงใจนันต์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมี
หนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษให้ดำเนินคดีจำเลยที่ ๑ อธิบดีกรมสอบสวน
คดีพิเศษได้มอบให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.)
ดำเนินการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๗
ธันวาคม ๒๕๖๔ และมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้าเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำเลย
ที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มี
หนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอดอนคำร้อง
ทุกข์กล่าวโทษเนื่องจากจำเลยที่ ๑ ได้เข้าเจรจาขอชดใช้ค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจน
เป็นที่พอใจแล้ว คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำ
ของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับ
ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกะทำการหรือไม่กระทำการ

อย่างไรในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ทางไตสวนโจทก์มีผู้เสียหาย นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ นายอนันต์ อารยะสวัสดิ์ นางสาวกัลยารัตน์ ชุมนุมน นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล นางสาวภา ตรงใจอนันต์ นายวสันต์ ช่อนกลิน นางสาวประภาศรี กุระโท นางพะเยาว์ พรหมใจ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล นายกรณ์หรือกรฤต สาริยา นายเสรี สายสีแก้ว นายสุริยา พูลจิต นางศิริวิมล จตุภัทรวงศ์ นายอภิรักษ์ นามบุตร นายภัทรวิทย์ บุญหนุน นางสาวสุมาพร พลธานี นายจิระวัฒน์ บุญราช นางสาวสุพรรณิ พลอยศรี นางเกษณ จิตติภักดีสกุล ว่าที่ร้อยตรีประเสริฐ เมืองประดิษฐ์ และนางดารณี ธรเสนา เบิกความเป็นพยาน ส่วนจำเลยทั้งห้ามีจำเลยทั้งห้าและ นายวัชร เพชรทอง เบิกความเป็นพยาน

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยเป็นประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานเป็นสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยมีขอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ

เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ หรือไม่ โจทก์มีนางสุขสมรวย วันทนียกุล ผู้เสียหาย เป็นพยานเบิกความว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งพยานว่ามีโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันจึงต้องการผู้ร่วมดำเนินการ จำเลยที่ ๑ ชักชวนให้พยานร่วมดำเนินการโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ ดังกล่าวและเรียกเงินจากพยาน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการดำเนินการ พยานจ่ายเงินให้กับจำเลยที่ ๑ ตามที่เรียกร้อยหลายครั้งระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๑ รับเงินสดไว้เอง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยที่ ๓ ไปรับเงินสดแทน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และให้พยานโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากธนาคารพาณิชย์ของ MISS. TAY DIT และ MISS. PO DIT รวมถึงบัญชีของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ นางพะเยาว์ พรหมใจ นางสาวสุคนธ์ธำหรือ กฤตยากร หอมจันทร์ นางสาวประภาศรี กุระโท นางสาวภา ตรงใจนันต์ ๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น

เงิน ๑๖,๑๐๐,๐๐๐ บาท และพยานได้จ่ายเงินให้กับจำเลยที่ ๑ อีก ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยโอนเงินจากบัญชีเงินฝากของนายวิวัฒน์ วันทนียกุล น้องชายของพยานเพื่อทยอยจ่ายให้กับบุคคลที่จำเลยที่ ๑ ได้แจ้งชื่อและหมายเลขบัญชีไว้ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยที่ ๑ ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ ระบุว่ามีที่อยู่คือบ้านเลขที่ ๑๖๕ - ๑๖๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลเชียงใน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีนางสุจรรยา นามบุตร คู่สมรสที่ถึงแก่ความตายแล้ว และนางสาววาสิตา นามบุตร บุตรของจำเลยที่ ๑ มีชื่ออยู่อาศัยในบ้านเลขที่ดังกล่าว ซึ่งเป็นที่ตั้งสถานประกอบการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ทั้งจำเลยที่ ๑ แจ้งข้อมูลต่อกรมสรรพากรว่าในปีภาษี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยปรากฏหมายเลขผู้จ่ายเงินได้ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ทั้งยังระบุชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ในส่วนผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ประกอบกับผู้เสียหาย นางสาวณิชา นางสาวกัลยารัตน์ และนายวิวัฒน์ ล้วนให้ถ้อยคำในชั้นได้สวนและ

เบิกความต่อศาลยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของกิจการห้าง ที่สำคัญคือ นางสาวสุคนธ์ธำหรือ กฤตยากร ภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำไว้ในชั้นไต่สวนว่า ห้างหุ้นส่วน จำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างทั่วประเทศโดยมีจำเลยที่ ๑ เป็น ผู้บริหาร ในช่วงที่พยานตั้งครุฑเมื่อปี ๒๕๕๗ พยานเคยไปที่ห้างหุ้นส่วนดังกล่าว โดยจำเลยที่ ๑ เป็น ผู้ขับรถพาพยานเข้าไปในบริเวณที่มีรถตักดิน รถเครน และมีคนงานอยู่ พยานรออยู่ในรถไม่ได้ลงไป ส่วนจำเลยที่ ๑ ลงไปสั่งการกับคนงาน และจำเลยที่ ๑ ยังเคยพาพยานไปดูงานก่อสร้างที่จังหวัด อุบลราชธานี ข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานบุคคลและพยานเอกสารซึ่งสอดคล้อง กัน แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ มีความเกี่ยวข้องในฐานะเป็นเจ้าของกิจการ โดยเฉพาะบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยที่ ๑ ที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารที่จำเลยที่ ๑ ยื่นประกอบการเสียภาษีประจำปี ส่วนข้ออ้างของจำเลยที่ ๑ ที่ว่านายสมเดชเป็นเจ้าของห้างดังกล่าว นั้น ปรากฏว่าขณะที่นายสมเดชเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ และยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อ

วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ โดยไม่ปรากฏว่าได้แจ้งว่าเป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช
เชื่องในก่อสร้าง หรือมีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าวแต่อย่างใด น่าเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ และ
นายสมเดชยื่นแสดงรายการในเอกสารต่างๆ ต่อเจ้าหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานะและทรัพย์สิน
ของตนถูกต้องตรงตามความเป็นจริง อีกทั้งจำเลยที่ ๑ และครอบครัวก็อาศัยอยู่ในสถานที่ตั้งของห้างฯ
เมื่อจำเลยทั้งห้าไม่มีพยานหลักฐานมาแสดงว่าห้างฯดังกล่าวเป็นกิจการของนายสมเดช คงมีเพียงคำ
กล่าวอ้างลอย ๆ เท่านั้น จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของกิจการ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ ไม่ได้เรียกเอาเงิน
จากผู้เสียหาย ไม่ได้รับเงินและไม่ได้แจ้งให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีของบุคคลผู้มีชื่อต่างๆ รวมเป็น
เงินทั้งสิ้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อตอบแทนในการดำเนินการให้ผู้เสียหายได้ไควตงานโครงการ
ก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทยนั้น เห็นว่า พยานโจทก์ปากผู้เสียหายให้ถ้อยคำและเบิกความต่อศาลยืนยันมาโดย
ตลอดว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับเงินและแจ้งให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของบุคคลต่างๆ โดยมี
นางสาวณิชา นายอภิรักษ์ นางสาวกัลยรัตน์ นายวิวัฒน์ และนางพะเยาว์ เบิกความเป็นพยาน
สนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับเงิน เบิกถอน และโอนเงินดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับรายการ

เคลื่อนไหวทางบัญชีอย่างสมเหตุผลไม่มีข้อพิรุธ โดยเฉพาะนางสาวณิชาที่เบิกความยืนยันว่า พยาน
เดินทางไปที่บ้านของจำเลยที่ ๑ เพื่อมอบเงินให้จำเลยที่ ๑ ถึงสองครั้ง จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
และ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ นางสาวกัลยรัตน์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เคยไปพบ
ผู้เสียหายที่บ้าน เคยได้ยินผู้เสียหายพูดคุยทางโทรศัพท์กับจำเลยที่ ๑ เกี่ยวกับคำขอโอนเงินให้จำเลย
ที่ ๓ และที่ ๔ และพยานนำไปลงรายการในสมุดบัญชีว่า เงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการโอนเงินให้แก่
จำเลยที่ ๑ ส่วนนางสาวสุคนธ์ธา ภาริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่า นายวิวัฒน์
ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้เสียหายโอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของพยาน เนื่องจากพยาน
ตั้งครรภ์ จำเลยที่ ๑ จึงให้โอนเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในระหว่างตั้งครรภ์และเพื่อดูแลบุตร ไม่
ปรากฏว่าพยานโจทก์ดังกล่าวเคยมีสาเหตุโกรธเคืองหรือส่วนได้เสียใดอันเป็นเหตุที่จะให้ถ้อยคำหรือ
เบิกความเท็จเพื่อกลั่นแกล้งปรักปรำจำเลยที่ ๑ ให้ต้องรับโทษ ส่วนข้ออ้างของจำเลยที่ ๑ ที่ว่า
นายสมเดชเป็นคนเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย ซึ่งจำเลยที่ ๑ เห็นว่าเป็นการทำให้จำเลยที่ ๑ และ
พี่น้องวงศ์ตระกูลได้รับความเสียหาย จึงนำที่ดินของห้างและบริษัทมาตีใช้นี้ให้ผู้เสียหายในนามของ
นายสมเดชนั้น มีเพียงจำเลยทั้งห้าที่กล่าวอ้างและเบิกความต่อศาลลอย ๆ โดยปราศจาก
พยานหลักฐานอื่นมายืนยัน อีกทั้งข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนก็ไม่ปรากฏว่ามีพยานบุคคลรายใดให้

ถ้อยคำยืนยันว่านายสมเดชเป็นคนเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย ข้ออ้างดังกล่าวจึงขัดแย้งกับพยานเอกสารของจำเลยที่ ๑ และนายสมเดชตั้งได้วินิจฉัยแล้วว่า นายสมเดชมิได้เป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง แต่เป็นของจำเลยที่ ๑ อีกทั้งนายสมเดชก็เป็นเพียงน้องเขยของจำเลยที่ ๑ ข้ออ้างที่ว่าจำเลยที่ ๑ เข้าชำระหนี้แทนโดยนำที่ดินของห้างและบริษัทมาตีใช้นี้มูลค่า ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้ง ๆ ที่นายสมเดชเสียชีวิตไปแล้วจึงไม่สมเหตุสมผลและไม่น่าเชื่อถือ พยานหลักฐานของโจทก์จึงมีน้ำหนักมั่นคง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย ทั้งที่เป็นเงินสดและรับโอนเงินเข้าบัญชีของบุคคลผู้มีชื่อต่างๆ รวมทั้งสิ้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อตอบแทนในการดำเนินการให้ผู้เสียหายได้ไควตงานโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย เมื่อจำเลยที่ ๑ มีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย การที่จำเลยเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่าสามารถดำเนินการจัดสรรงบประมาณโครงการของกรมส่งเสริม

การปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย โดยจำเลยที่ ๑ มีโควตาของหน่วยงานดังกล่าว และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช เชื้องในก่อสร้าง ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างให้จนผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้เพื่อตอบแทนในการดำเนินการนั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบแล้ว แม้ภายหลังจำเลยที่ ๑ จะได้กระทำการอย่างใดในตำแหน่งเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายหรือไม่ก็ตาม ก็เป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่จำเลยที่ ๑ เรียกรับเงินดังกล่าวแล้ว จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ส่วนความผิดฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นั้น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า จำเลยที่ ๑ มีตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการก่อสร้างโครงการของกรมส่งเสริม

การปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสามารถจัดสรรโควตางานก่อสร้างดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหายได้จริงหรือไม่ จึงไม่อาจรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหายเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงยังไม่เป็นความผิดฐานนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความตามทางใดส่วนว่า จำเลยที่ ๒ ใช้บัญชีธนาคารของนางสาวประภาศรี พนักงานของห้างฯ เพื่อรับโอนเงิน จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้เสียหาย จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ รับโอนเงินจากผู้เสียหายเข้าบัญชีฯ ละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนางสาวกัลยรัตน์ พนักงานของผู้เสียหายเป็นผู้โอนเงินตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑ แล้วจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินต่อให้จำเลยที่ ๕ เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๕ จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นญาติสนิทกับจำเลยที่ ๑ แต่จำเลยที่ ๒ ก็เป็นส่วนร่วมผู้จัดการซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนห้างฯ ซึ่งจำเป็นต้องมีการดำเนินการต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจตามปกติของห้างฯ ส่วนจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เมื่อได้รับโอนเงินมาแล้วก็โอนต่อไปตามคำสั่งของจำเลยที่ ๕ เท่านั้น ประการสำคัญ ผู้เสียหายให้ถ้อยคำและเบิกความต่อศาลยืนยัน

แต่เพียงว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เจรจาเรียกรับเงินเพียงคนเดียวโดยมิได้ยืนยันว่าจำเลยที่เหลือมีส่วนร่วม
รู้เห็นในการตกลงเจรจาด้วย ทั้งไม่มีพยานบุคคลหรือพยานเอกสารอื่นรวมทั้งพฤติการณ์ใดที่จะบ่งชี้ถึง
การรู้เห็นเป็นใจของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ลำพังข้อเท็จจริงที่ได้ความเพียงว่าจำเลยที่ ๒ ใช้บัญชีธนาคาร
ของพนักงานของห้างฯ เพื่อรับโอนเงินจากผู้เสียหาย และพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ที่รับโอน
เงินจากผู้เสียหายแล้วโอนต่อให้จำเลยที่ ๕ จึงยังไม่มีน้ำหนักมั่นคงพอให้ฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยที่ ๒
ถึงที่ ๕ มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือให้การสนับสนุนช่วยเหลือ หรือให้ความ
สะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ด้วยการรับโอนเงินดังกล่าว จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ จึงไม่มี
ความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ตามฟ้อง

ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา
๑๗๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลย
ที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำคุก ๓ ปี ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลย
ที่ ๒ ถึงที่ ๕ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นางจรรยา จีระเรืองรัตน

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม๒๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑
	นายกิตติศักดิ์ มุธุสิทธิ์	ที่ ๒
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคประชาธิปัตย์ และเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจตรากฎหมายการควบคุม

การบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล และพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงาน ขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายของแต่ละหน่วยงาน เสนอขอความเห็น รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา จึงเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ทั้งยังเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยอาศัยฐานะต่าง ๆ ดังกล่าว อ้างว่าจะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ซึ่งจำเลยที่ ๑ มีโควตาของการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงเชื่อ ยินยอมจ่ายเงินให้จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หลายครั้ง กล่าวคือ ระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้าได้รับเงินจากผู้เสียหายหลายครั้งรวม

เป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ช่วยเหลือและสนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินดังกล่าว ด้วยการรับเงินแทนจำเลยที่ ๑ และมีการให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ในชื่อของจำเลยที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ รวมถึงบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้ง อันเป็นการกระทำใด ๆ ในลักษณะที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นการกระทำโดยทุจริต เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวน ประกอบรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำให้การของจำเลยทั้งห้าโดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ มีหน้าที่และอำนาจในการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๕๖ และ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จำเลยที่ ๑ มีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๒ เป็นบุตรของนางสมควร เกลียวทอง น้องสาวของนางระเบียบ เกลียวทอง โดยนางระเบียบเป็นภริยาของนายอุทัย นามบุตร พี่ชายจำเลยที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน จำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงวงสาย และ เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๕ จดทะเบียนสมรสกับนายสมเดช แสงวงสาย เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ จดทะเบียนหย่าแต่ยังคงอยู่กินฉันสามีภริยากันเรื่อยมา จนเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นายสมเดชถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิวัฒน์ไอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ ของตนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสังขละ ชื่อบัญชี TAY DIT, PO DIT จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุญ ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขานนชยางกูร อุบลราชธานี

ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่ ปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๙๙,๙๙๙ บาท ตามลำดับ ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคารสาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ตามใบคำขอโอนเงิน รายละเอียดการทำรายการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๕๔ ถึง จ.๕๙ หน้า ๐๘๔๙ ถึงหน้า ๐๘๕๔ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาอิงเจริญปาร์ค ของนางสาวประภาศรี กระโท จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรีมอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงินสดรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก ตามรายการเดินบัญชีและใบถอนเงินพร้อมใบมอบฉันทะเอกสารหมายเลข จ.๖๒ หน้า ๐๘๕๗ และ จ.๖๓ หน้า ๐๘๕๘ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึงชี ดอนเมือง (สะพานใหม่) ของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามใบคำขอโอนเงินและรายการเดินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์เอกสารหมายเลข จ.๖๔ หน้า ๐๘๕๙ และ จ.๖๕ หน้า ๐๘๖๐ เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีต่อ

จำเลยที่ ๑ รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้า เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอลอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษที่เคยยื่นไว้เดิมเนื่องจากจำเลยที่ ๑ เจริญขอชดใช้ค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจนเป็นที่พอใจแล้ว คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนและจัดทำสำนวนการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญฐานเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของ

รัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เอกสารหมาย จ.๑๕๖ หน้า ๑๕๗๒ ถึง ๑๕๗๖ จึงส่งรายงาน เอกสารและความเห็นมายังโจทก์เพื่อยื่นฟ้องคดีนี้

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งห้ากระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นควรวินิจฉัยในส่วนของจำเลยที่ ๑ เสียก่อนว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ หรือไม่ โดยที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนียกุล จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเช็งในก่อสร้าง

ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว โดยผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมหลายครั้ง...” นั้น เห็นว่า องค์กรประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นอกจากผู้กระทำจะต้องเป็นเจ้าของกิจการ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐแล้ว ผู้กระทำจะต้องเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ อันเป็นเจตนาพิเศษ แต่คำฟ้องโจทก์บรรยายแต่เพียงว่า จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างจำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานในโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการ ตามคำฟ้องดังกล่าวได้ความแต่เพียงว่าจำเลยที่ ๑ เรียกทรัพย์สินจากผู้เสียหายเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานในโครงการภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการ เป็นไปในลักษณะที่จำเลยที่ ๑ มีโควตางาน และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้งานจำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานให้ ไม่ใช่การเรียกทรัพย์สินจากผู้เสียหาย เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและตำแหน่งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ดังนั้น คำบรรยายฟ้องดังกล่าวจึงขาดเจตนาพิเศษไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๙

สำหรับความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ นั้น โจทก์มีนางสุขสำรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สรุปความได้ว่า จำเลยที่ ๑ ติดต่อผู้เสียหายแจ้งว่าโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐจะมีงานลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ซึ่งหน่วยงานที่เป็นโคตาของจำเลยที่ ๑ ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้เสียหายเชื่อว่าหน่วยงานทั้งสองแห่งจะได้รับการจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคและเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ สามารถจัดสรรงบประมาณมาเพิ่มให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ผู้เสียหายเคยรับทราบจากบุคคลที่รู้จักว่าจำเลยที่ ๑ จัดสรรงบประมาณโครงการต่าง ๆ ให้ห้างร้านที่ต้องการงานหากยินยอมจ่ายเงินให้จำเลยที่ ๑ ดังเช่นที่เคยพูดคุยกับนายเสรี ไม่ทราบชื่อสกุล เจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัดสายสีแก้ว (จังหวัดยโสธร) ว่าเคยจ่ายเงินให้จำเลยเพื่อขอรับโครงการมาทำ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ก็ได้จัดหาโครงการมาให้ตามที่ตกลงกัน ในการส่งมอบเงินให้กับจำเลยที่ ๑ จะใช้โทรศัพท์หมายเลข ๐๘๙ ๗๑๗๔ ๑๓๔ และ ๐๙๒ ๐๖๑๑ ๑๑๑ โทรศัพท์หาผู้เสียหายที่หมายเลข ๐๘๙ ๗๑๗๙ ๑๑๓ แจ้งหมายเลขบัญชีให้โอนเงิน หรือบางครั้งโอนผ่านตู้เอทีเอ็มให้บุคคลที่จำเลยที่ ๑ แจ้ง บางครั้งจำเลยที่ ๑ มารับเงินด้วยตนเองหรือให้หลาน (จำเลยที่ ๓) หรือนายสุรเดช คนขับรถมารับเงินที่บ้านผู้เสียหาย บางครั้งมอบเงินสดให้นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ เลขาส่วนตัวของผู้เสียหายนำไปส่งมอบให้จำเลยที่ ๑ ที่บ้านในจังหวัดอุบลราชธานี หรือบางครั้งผู้เสียหายนำเงินสดไป

ส่งมอบให้จำเลยที่ ๑ ตามสถานที่ต่าง ๆ ผู้เสียหายเคยโอนเงินผ่านบัญชีเงินฝากธนาคาร ๑๙ ครั้งจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย สาขานครพนม เลขที่บัญชี ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ ชื่อบัญชีนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล น้องชายของพยานไปยังบัญชีที่พยานได้รับแจ้งจากจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๑ เคยแจ้งให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากในชื่อจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ นางพะเยาว์ พรหมใจ นางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ นางสาวประภาศรี กุระโท และนางสำเภา ตรงใจนันต์ สำหรับการจ่ายเงินสดให้จำเลยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ มีนายอภิรักษ์ อารยะสวัสดิ์ อยู่ร่วมกับพยานได้เห็นเหตุการณ์ นอกจากนี้ยังมีพยานที่ให้การสอดคล้องกับผู้เสียหายได้แก่ นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ เลขานุการของผู้เสียหายให้ถ้อยคำและเบิกความว่า ผู้เสียหายให้พยานนำเงินสดไปมอบให้กับจำเลยที่ ๑ จำนวน ๒ ครั้ง ครั้งแรก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สอง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พยานไปรับเงินที่บ้านผู้เสียหายและขับรถยนต์จากจังหวัดอำนาจเจริญไปที่บ้านของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นอาคารพาณิชย์ ตั้งอยู่ในเมืองอุบลราชธานี พยานมอบเงินให้กับจำเลยที่ ๑ โดยตรง และวาดแผนที่สถานที่นำเงินไปจ่ายให้กับจำเลยที่ ๑ เพื่อประกอบการให้ถ้อยคำไว้ด้วย นางสาวกัลยรัตน์ ชุมชุม ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เคยมาพบผู้เสียหายที่บ้าน พยานได้ยินผู้เสียหายพูดคุยทางโทรศัพท์กับจำเลยที่ ๑ เกี่ยวกับคำขอโอนเงินธนาคารกสิกรไทย สาขาอำนาจเจริญ พยานเป็นผู้โอนเงินให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ คนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้เสียหายมอบฉันทะให้พยานไปถอนเงินจากบัญชีธนาคารของผู้เสียหาย แล้วให้โอนเงินไปยังบุคคลที่ผู้เสียหายแจ้งชื่อและหมายเลขบัญชีคือ จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ พยานนำเอกสารการโอนไปให้ผู้เสียหาย และลงรายการในสมุดบัญชีว่าเงินจำนวน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการโอนเงินให้กับจำเลยที่ ๑ นายวิวัฒน์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ เพื่อขอรับงานโครงการสาธารณสุขภาคของหน่วยงานของรัฐไปทำ โดยให้พยานโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ ผ่านบัญชีของบุคคลอื่น ๆ และบางครั้งผู้เสียหายแจ้งว่าจำเลยที่ ๑ กำลังเล่นการพนันในบ่อนที่บริเวณด่านช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ และ

ต้องการเงิน พยานโอนเงินไปให้จำเลยที่ ๑ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแบงก์กึ่งเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย สาขาสังขละ จังหวัดสุรินทร์ โดยชื่อเจ้าของบัญชีเป็นคนต่างชาติ และนางสาวสุคนธ์ธาทหรือกฤตยากร หอมจันทร์ ภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับจำเลยที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่านายวิวัฒน์เป็นผู้โอนเงิน จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของพยาน เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ทราบว่าพยานตั้งครรภ์ จึงโอนเงิน มาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในระหว่างตั้งครรภ์และเพื่อดูแลบุตร ซึ่งก่อนที่จะมีการโอนเงินจำนวน ดังกล่าว จำเลยที่ ๑ อ้างว่าจะโอนเงินมาให้แต่พยานไม่ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้โอน เห็นว่า ผู้เสียหายให้ ถ้อยคำและเบิกความต่อศาลยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับเงินและแจ้งให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ในชื่อบัญชีของบุคคลต่าง ๆ โดยมีนางสาวณิชา นายอภิรักษ์ นางสาวกัลยรัตน์ นายวิวัฒน์ และนาง พะเยาว์ เบิกความเป็นพยานสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับเงิน เบิกถอนและการโอนเงิน ดังกล่าว ซึ่งตรงกับรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของผู้เสียหายและจำเลยทั้งห้า โดยเฉพาะนางสาว ณิชาที่เบิกความยืนยันว่าพยานเดินทางไปที่บ้านของจำเลยที่ ๑ ถึงสองครั้งเพื่อมอบเงินให้จำเลยที่ ๑ ครั้งแรก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สอง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับนางสาวกัลยรัตน์ให้ถ้อยคำ และเบิกความว่ายืนยันว่าเป็นผู้โอนเงินให้กับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ตามคำสั่งของผู้เสียหายจริง ทั้ง เบิกความถึงรายละเอียดการเบิกถอนเงินจากบัญชีผู้เสียหายเพื่อโอนให้กับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โดย รายละเอียด ที่สำคัญนางสาวสุคนธ์ธาท ภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่านาย วิวัฒน์โอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของพยานเนื่องจากจำเลยที่ ๑ ทราบว่าพยาน ตั้งครรภ์ จึงโอนเงินมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในระหว่างตั้งครรภ์และเพื่อดูแลบุตร สอดคล้องกับนาย วิวัฒน์ที่ยืนยันว่าตนเป็นผู้โอนเงินให้แก่นางสาวสุคนธ์ธาท พยานโจทก์ดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธ เคืองหรือมีส่วนได้เสียใดที่ต้องให้ถ้อยคำหรือเบิกความปรักปรำจำเลยที่ ๑ พยานหลักฐานของโจทก์ สอดคล้องต้องกันทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารจึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับ

เงินจากผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ออนเงินให้แก่บุคคลต่าง ๆ ตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑ จริง ส่วนที่ผู้เสียหายเบิกความต่อศาลว่า นายสมเดช แสงสาย น้องเขยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ชักชวนให้ผู้เสียหายร่วมลงทุนกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ และเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย โดยแจ้งผู้เสียหายให้จ่ายเงินแก่นายสมเดชด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยอ้างชื่อของจำเลยที่ ๑ ในการเรียกรับเงิน แตกต่างจากที่ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ได้ความว่า ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับเงินจากผู้เสียหายด้วยตนเอง ทั้งให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการโอนเงินระหว่างผู้เสียหายกับจำเลยที่ ๑ ไว้อย่างชัดเจน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนอีกครั้ง โดยยังคงยืนยันข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับการให้ถ้อยคำในครั้งแรก เชื่อว่าผู้เสียหายให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความเป็นจริง ส่วนที่ผู้เสียหายเพิกมากล่าวอ้างในชั้นไต่สวนของศาลว่า นายสมเดชเป็นคนเรียกรับเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างชื่อจำเลยที่ ๑ นั้น เป็นการกล่าวอ้างภายหลังจากที่ผู้เสียหายกับจำเลยที่ ๑ สามารถเจรจาตกลงกันได้ นอกจากนี้ผู้เสียหายยังเบิกความว่า รู้จักนายสมเดชเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี ย่อมรู้จักนายสมเดชเป็นอย่างดีหากนายสมเดชเป็นผู้เรียกรับเงินจริงผู้เสียหายย่อมต้องแจ้งต่อพนักงานไต่สวนในโอกาสแรกแล้ว น่าเชื่อว่าคำเบิกความของผู้เสียหายในชั้นศาลเป็นไปเพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๑ ให้ไม่ต้องรับโทษ ดังนี้ ถ้อยคำที่ผู้เสียหายที่เคยให้ไว้ต่อพนักงานไต่สวนจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อว่าเป็นความจริงยิ่งกว่าคำเบิกความชั้นศาล พยานหลักฐานโจทก์จากการไต่สวนจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง ที่จำเลยที่ ๑ ให้การต่อสู้ว่า จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเจรจากับผู้เสียหายเพื่อชักชวนให้ร่วมลงทุนในโครงการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แต่มาทราบภายหลังจากที่นายสมเดชเป็นผู้นำตำแหน่งหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ไปอ้างกับผู้เสียหาย จำเลยที่ ๑ ไม่เคยไปรับเงินสดด้วยตนเอง ผู้รับเงินคือ นายสมเดช นั้น เพิ่งมาเบิกความถึงภายหลังที่นายสมเดชได้

เสียชีวิตไปแล้ว เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ รับเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนายสมเดช เพราะนายสมเดชเป็นหนี้จำเลยที่ ๑ และแจ้งจำเลยที่ ๑ ว่าให้นางสาวณิชนามานำมาให้ที่สำนักงานของ จำเลยที่ ๑ ก็ไม่มีพยานหลักฐานมายืนยันว่านายสมเดชเป็นหนี้จำเลยที่ ๑ จริง เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ของจำเลยที่ ๑ ซึ่งง่ายต่อการกล่าวอ้าง และที่ต่อสู้ว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้สั่งการให้นายวิวัฒน์ฝากเงินเข้าบัญชี ธนาคารของนางสาวสุคนธ์ธามาทราบภายหลังว่านายสมเดชเป็นหนี้นางสาวสุคนธ์ธาก็ให้ผู้เสียหายโอน เงินเพื่อใช้หนี้แทน แต่กลับปรากฏตามคำเบิกความของจำเลยที่ ๑ ตอบศาลถามว่า นางสาวสุคนธ์ธาคือ เป็นแม่บ้าน ประกอบอาชีพค้าขายออนไลน์เล็กน้อย ทั้งยังต้องอาศัยเงินจากจำเลยที่ ๑ ในการดำรงชีพ จึงไม่น่าเชื่อว่านางสาวสุคนธ์ธามีเงินจำนวนมากให้นายสมเดชยืม ส่วนที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่านาย สมเดชเป็นผู้เรียกรับเงินจากผู้เสียหายและเป็นผู้สั่งการให้ผู้เสียหายโอนเงินให้แก่บุคคลต่าง ๆ เมื่อ พิจารณาข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนแล้วไม่ปรากฏว่ามีพยานคนใดให้ถ้อยคำกล่าวถึงนายสมเดชว่าเป็น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตั้งแต่แรก ทั้งผู้เสียหายเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ เป็นนักธุรกิจหากไม่ได้เจรจาพูดคุยกับจำเลยที่ ๑ โดยตรง ย่อมเป็นไปได้ยากที่ผู้เสียหายจะยอมโอนเงินถึง ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่บุคคลต่าง ๆ โดยที่ผู้เสียหายไม่รู้จักเช่นนี้ ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ ไม่มี น้ำหนักให้รับฟัง ดังนั้นพยานหลักฐานตามทางไต่สวนของโจทก์จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เรียก เงินจากผู้เสียหายเพื่อตอบแทนในการดำเนินการให้ผู้เสียหายได้โควตางานโครงการก่อสร้างของกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็น ความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น

การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑

มีปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๒ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ ข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนได้ความว่า จำเลยที่ ๒ เป็นญาติของจำเลยที่ ๑ ขณะเกิดเหตุเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ทางธุรกิจในการประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง โดยจำเลยที่ ๑ ร่วมกับจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกันเพื่อชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายรถยนต์ของธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เป็นเงิน ๑๐,๓๖๐,๐๐๐ บาทตามเอกสารหมาย จ.๑๒๕ และ จ.๑๒๖ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายมอบให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งเจริญปาร์ค เลขที่บัญชี ๔๕๖-๐-๖๗๒๐๔-๑ ของนางสาวประภาศรี ฤทธิ์โท พนักงานห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามที่จำเลยที่ ๑ แจ้งไว้ ต่อมาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นนายจ้างของนางสาวประภาศรีแจ้งให้นางสาวประภาศรีถอนเงินจำนวนดังกล่าว นางสาวประภาศรีได้มอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนเมื่อได้รับเงินแล้วนางสาวประภาศรีส่งมอบเงินดังกล่าวให้กับจำเลยที่ ๒ เห็นว่า โจทก์มีนายวิวัฒน์และนางสาวประภาศรีมาเบิกความเป็นพยานสนับสนุน โดยนายวิวัฒน์เบิกความยืนยันว่า เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นผู้โอนเงินเข้าบัญชีกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งเจริญปาร์ค เลขที่บัญชี ๔๕๖-๐-๖๗๒๐๔-๑ ของนางสาวประภาศรี ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และนางสาวประภาศรีเบิกความยืนยันสอดคล้องกันว่า เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ มีเงินโอนเข้า ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ขอเลขบัญชีธนาคารของตนเพื่อรับโอนเงิน

โดยไม่ทราบว่าเป็นการโอนเงินเกี่ยวกับเรื่องใด ต่อมาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ แจ้งให้ พยานถอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ เมื่อถอนเงินมาแล้วพยานจึงมอบเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทแก่ จำเลยที่ ๒ นางสาวประภาศรีเป็นพนักงานของจำเลยที่ ๒ ไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลย ที่ ๒ มาก่อน ทั้งเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงตรงกันทั้งในชั้นไต่สวนและชั้นศาลจึงเชื่อว่าพยานเบิกความ ไปตามความจริง พฤติการณ์ตามคำเบิกความของพยานข้างต้นเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน โดยโจทก์มีสำเนา รายการเคลื่อนไหวทางบัญชีมาเป็นพยานหลักฐานยืนยันการโอนเงินดังกล่าว เชื่อว่าผู้เสียหายให้นาย วิวัฒน์โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวประภาศรีตามที่จำเลยที่ ๑ แจ้ง โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ขอเลขที่ บัญชีธนาคารของนางสาวประภาศรีเพื่อให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีตามทางไต่สวนของผู้ร้องจริง นอกจากนี้การที่จำเลยที่ ๒ อ้างว่า นายสมเดช สามีจำเลยที่ ๕ เป็นผู้บริหารกิจการของห้างหุ้นส่วน จำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ต่อมาในปี ๒๕๕๔ นายสมเดชให้จำเลยที่ ๒ มาเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแต่ ในทางปฏิบัตินายสมเดชยังเป็นเจ้าของกิจการและบริหารงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องใน ก่อสร้างอยู่ กรณีรับเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายสมเดชแจ้งจำเลย ที่ ๒ ว่าได้ฝากเงินดังกล่าวไว้กับนางสาวประภาศรีและส่งให้นางสาวประภาศรีถอนเงินดังกล่าวมาให้ จำเลยที่ ๒ แล้วให้จำเลยที่ ๒ นำเงินจำนวนดังกล่าวมาให้นายสมเดช เมื่อจำเลยที่ ๒ รับเงินมาแล้วได้ มอบให้แก่ นายสมเดชและไม่ได้สอบถามว่าเป็นเงินอะไร มาทราบภายหลังว่าเป็นเงินที่ผู้เสียหายนำ มาร่วมลงทุนในโครงการก่อสร้างที่นายสมเดชชักชวน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยสั่งการให้จำเลยที่ ๒ ไปทำ ธุรกรรมทางการเงินหรือติดต่อรับเงินจากผู้อื่น จำเลยที่ ๒ เข้าใจว่านายสมเดชและนางสาวประภาศรี ติดต่อกันเองโดยตรง ภายหลังเมื่อจำเลยที่ ๒ ได้รับเงินจากนางสาวประภาศรีแล้วก็นำไปมอบให้นาย สมเดช เห็นว่า จำเลยที่ ๒ อ้างว่านายสมเดชเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างที่ แท้จริง แต่ตามทางไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีของนายสมเดชนั้นไม่ปรากฏแบบแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายสมเดชที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.ทุกบัญชีที่แสดงว่าเป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างหรือมีรายได้จากการประกอบกิจการของห้างดังกล่าว ทั้งจำเลยที่ ๒ ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมาแสดงให้เห็นว่านายสมเดชเกี่ยวข้องเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างที่แท้จริง การที่จำเลยที่ ๒ เบิกความถึงฐานะของนายสมเดชดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเป็นการช่วยปกปิดข้อเท็จจริงที่ว่าจำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง บ่งชี้ให้เห็นว่าจำเลยที่ ๒ ทราบดีถึงการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หากมิฉะนั้นแล้ว หากจำต้องเบิกความบิดเบือนข้อเท็จจริงเพื่อปกปิดฐานะและเส้นทางการเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ เช่นนี้ การกระทำของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ ๑ ในการเรียกรับเงินจากผู้เสียหายเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการร่วมดำเนินงานก่อสร้างในโครงการก่อสร้างการกระทำของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตพ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๘๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๖

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความตามทางไต่สวนว่า จำเลยที่ ๓ เป็นหลานสาวของจำเลยที่ ๑ และเป็นนายหน้าประกันชีวิตให้กับจำเลยที่ ๑ ตามเอกสารกรมธรรม์ประกันชีวิตของบริษัท เอ ไอ เอ จำกัด จำนวน ๘ กรมธรรม์ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ รับโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๓ จากผู้เสียหาย จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนางสาวกัลยรัตน์ พนักงานของผู้เสียหายเป็นผู้โอนเงินตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑ ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ โอนเงินจำนวน

๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยที่ ๕ ผ่านตู้เอทีเอ็ม ที่ป.ต.ท. กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ โอนเงินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยที่ ๕ ผ่านตู้เอทีเอ็ม ที่อาคารสหศิริ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ มีผู้มารับเงินจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านของผู้เสียหายตามที่จำเลยที่ ๑ แจ้งกับผู้เสียหายว่าจำเลยที่ ๓ จะเป็นผู้รับเงินแทนจำเลยที่ ๑ สำหรับจำเลยที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ รับเงินโอนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยนางสาวกัลยรัตน์ พนักงานของผู้เสียหายเป็นผู้โอนตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑ ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๔ โอนเงินจำนวน ๙๙๙,๙๙๙ บาท ให้จำเลยที่ ๕ ผ่านตู้เอทีเอ็ม ที่ ป.ต.ท. กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ โอนเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยที่ ๕ ผ่านตู้เอทีเอ็ม ที่อาคารสหศิริ เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๔ มีความสัมพันธ์กับจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นหลานจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๔ เป็นหลานเขยจำเลยที่ ๑ ได้รับเงินโอนเข้าบัญชีธนาคารจากผู้เสียหายเข้าบัญชีคนละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินต่อให้จำเลยที่ ๕ โดยจำเลยที่ ๓ กระทำในฐานะที่จำเลยที่ ๕ เป็นมารดา และไม่ปรากฏชัดเจนว่าจำเลยที่ ๓ ในฐานะบุตรและที่ ๔ ได้รับผลตอบแทนอย่างไร เชื่อว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะลูกเขยอาจกระทำตามคำขอของจำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นมารดาเท่านั้น ทั้งตามทางใต้สวนของโจทก์ ผู้เสียหายมิได้ให้ถ้อยคำหรือเบิกความยืนยันว่า จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ มีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็นกับการเรียกรับเงินของจำเลยที่ ๑ อย่างไร สำหรับกรณีที่โจทก์อ้างว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ไปรับเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านผู้เสียหายนั้น ปรากฏว่าขณะที่อ้างว่าจำเลยที่ ๓ ไปรับเงินจากผู้เสียหายและนายอภินันท์พยานโจทก์ยังเบิกความแตกต่างกันอยู่ว่า จำเลยที่ ๓ ไปรับเงินจากผู้เสียหายด้วยตนเองหรือรับเงินจากนายอภินันท์ โดยนายอภินันท์เบิกความว่า ไม่ยืนยันว่าผู้หญิงที่มารับเงินจากผู้เสียหายใช่จำเลยที่ ๓ หรือไม่ และแม้ผู้เสียหายจะยืนยันตั้งแต่แรกว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้มา

รับเงิน แต่ก็ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าไม่เคยรู้จักจำเลยที่ ๓ มาก่อน มาทราบภายหลังว่า จำเลยที่ ๓ เป็นหลานจำเลยที่ ๑ ประกอบกับจำเลยที่ ๓ ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้ไปรับเงินจากผู้เสียหาย เมื่อไม่มีพยานบุคคลและพยานเอกสารอื่นมาประกอบ ลำพังข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ดังกล่าวข้างต้น จึงยังไม่มีน้ำหนักมั่นคงให้รับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือสนับสนุนให้การช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ด้วยการรับโอนเงินดังกล่าว ข้อเท็จจริงยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๕ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความตามทางไต่สวนว่า จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ มีความเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ร่วมกันตามเอกสารกรรมธรรม์ประกันชีวิตของบริษัท เอ ไอ เอ จำกัด ระบุว่าจำเลยที่ ๑ ทำประกันชีวิต โดยให้จำเลยที่ ๕ เป็นผู้รับประโยชน์ และมีจำเลยที่ ๓ บุตรสาวของจำเลยที่ ๕ เป็นนายหน้าประกันชีวิตให้กับจำเลยที่ ๑ จำนวน ๘ กรรมธรรม์ และตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยที่ ๑ ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ แสดงรายการว่าจำเลยที่ ๑ คุ้มเงินจากจำเลยที่ ๕ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากข้อเท็จจริงข้างต้นแสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๕ และจำเลยที่ ๑ มีความเกี่ยวข้องทางเครือญาติและสนิทสนมใกล้ชิดกันเป็นอย่างมาก ถึงขนาดที่จำเลยที่ ๑ ระบุให้จำเลยที่ ๕ เป็นผู้รับผลประโยชน์ในกรรมธรรม์ประกันชีวิตถึง ๘ กรรมธรรม์ ทั้งจำเลยที่ ๕ ยังให้จำเลยที่ ๑ คุ้มเงินถึง ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้เมื่อพิจารณาประกอบพฤติการณ์ที่จำเลยที่ ๕ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในชั้นไต่สวนเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้เสียหายว่า ไม่เคยมีนิติสัมพันธ์ใด ๆ กับผู้เสียหาย แต่ใน

ชั้นใต้สวนของศาลเบิกความว่า รู้จักกับผู้เสียหายเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี โดยผู้เสียหายเคยเป็นผู้สนับสนุน
จำเลยที่ ๑ ในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสนับสนุนนายสมเดชในการลง
สมัครรับเลือกตั้งทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ จำเลยที่ ๕ เคยยืมเงินผู้เสียหาย ๒ ถึง ๓ ครั้ง
ครั้งละ ๑ ถึง ๒ ล้านบาท เชื่อว่าเหตุที่จำเลยที่ ๕ ให้ข้อเท็จจริงที่แตกต่างเช่นนี้ เนื่องจากต้องปกปิด
ความสัมพันธ์ระหว่างจำเลยที่ ๕ และที่ ๑ กับผู้เสียหาย สำหรับกรณีที่จำเลยที่ ๕ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ เกี่ยวกับเงินที่โอนเข้าบัญชีธนาคารของจำเลย
ที่ ๓ และที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ว่า นายสมเดชแจ้งว่าจะมีเพื่อนของนายสมเดชโอนเงิน
๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาให้ และเมื่อได้รับโอนเงินมาจากจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ แล้ว จำเลยที่ ๕ ได้ส่งมอบ
เงินให้แก่ นายสมเดช ก็เป็นให้ถ้อยคำที่ขัดแย้งกับถ้อยคำที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อวันที่
๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ และคำให้การในชั้นใต้สวนของศาลว่า เงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่จำเลยที่ ๕
ยืมมาจากผู้อื่น และนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายทั่วไป ข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งดังกล่าวแสดงถึงความไม่ชอบ
ของที่มาของเงินจำนวนดังกล่าว หากเป็นเพียงเงินที่จำเลยที่ ๕ ยืมจากผู้อื่นเพื่อใช้จ่ายทั่วไปตามที่
กล่าวอ้าง ก็หาจำเป็นต้องให้การและเบิกความแตกต่างให้มีข้อพิรุธเช่นนี้ จากพฤติการณ์ดังที่วินิจฉัยไว้
ข้างต้นยืนยันให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกันระหว่างจำเลยที่ ๕ กับที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๕ ช่วย
ปกปิดข้อเท็จจริงและเส้นทางการเงินที่จำเลยที่ ๑ ได้รับจากผู้เสียหาย พฤติการณ์ดังกล่าวบ่งชี้ว่า
จำเลยที่ ๕ มีส่วนรู้เห็นกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ มาโดยตลอด การกระทำของจำเลยที่ ๕
จึงเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๘๖

ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๕ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำเลยที่ ๒ และที่ ๕ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๓ ปี จำคุกจำเลยที่ ๒ และที่ ๕ มีกำหนดคนละ ๒ ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ และที่ ๔.

นายอรรถพงษ์ ศิริกานต์นนท์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๔/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๒๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุรุษีสิริ	ที่ ๒	
	นางอาทิตยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

พรรคประชาธิปัตย์ โดยได้รับเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ซึ่งมี
สถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเจ้าพนักงานของรัฐ
ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑
มีหน้าที่และอำนาจในการตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล การ
พิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗
และในเรื่องสำคัญต่างๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในฐานะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจ
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถ
เข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปร
ญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ตาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๘ ว่าด้วยการเงิน การคลัง และงบประมาณ

เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนียกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐไปลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับความก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานให้ผู้เสียหายร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว ผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมหลายครั้ง กล่าวคือ ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใด

ไม่ปรากฏชัด ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้ารับเงินจากผู้เสียหายหลายครั้งรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ร่วมช่วยเหลือและสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้เสียหาย โดยจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมถึงให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๗๗๒๗๗๕ ของจำเลยที่ ๓ บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่ ๖๘๕๒๒๐๔๕๖๕ ของจำเลยที่ ๔ และบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๖๘๔๔๗๗ ของจำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้งให้ผู้เสียหายจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำการใดๆ ในลักษณะเพื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดอันเป็นการกระทำโดยทุจริต เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การของจำเลยทั้งห้า พยานหลักฐานตามทางไต่สวนประกอบ รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำแถลงปิดคดีแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรค ประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีอำนาจและหน้าที่ตรากฎหมาย ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และเรื่องสำคัญต่างๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่มี กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย ในระหว่างดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๑ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีหน้าที่ และอำนาจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบ โครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลด หรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ตามรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จำเลยที่ ๑ มีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็น
เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและ
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวสุคนธ์ธำ หอม
จันทร์ โดยมีบุตรด้วยกัน ๒ คน จำเลยที่ ๒ เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้าง
หุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงวงสาย
และเป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่
๑ และเป็นมารดาของจำเลยที่ ๓ โดยจดทะเบียนสมรสกับนายสมเดช แสงวงสาย ต่อมาจดทะเบียน
หย่าเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ แต่ยังคงอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาเรื่อยมาจนนายสมเดชถึงแก่
ความตายเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เดิมมีนายลา
นามบุตร บิดาของจำเลยที่ ๑ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ทุนจดทะเบียนเริ่มต้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบ
กิจการรับเหมาก่อสร้างและงานโยธาทุกชนิด กับค้าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง
ต่อมาจำเลยที่ ๒ เข้าเป็นหุ้นส่วนเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ปัจจุบันมีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่

จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายชม นามบุตร และนายบุญสวน นามบุตร เป็นหุ้นส่วน มีทุนจดทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยยังคงประกอบกิจการเช่นเดิมและใช้ที่ตั้งสถานประกอบการเดิม คือบ้านเลขที่ ๑๖๕ - ๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีชื่อจำเลยที่ ๑ นางสาวสุจรรยา นามบุตร และนางสาววาสิตา นามบุตร บุตรสาวทั้งสองของจำเลยที่ ๑ อยู่ในบ้านหลังดังกล่าว จำเลยที่ ๑ แจ้งข้อมูลต่อกรมสรรพากรว่าในปีภาษี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยปรากฏหมายเลขผู้จ่ายเงินได้ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช เชียงในก่อสร้าง ทั้งยังระบุชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ในส่วนผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ระหว่างปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยเข้าดำเนินการหลายโครงการในจังหวัดอำนาจเจริญและอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล น้องชายผู้เสียหายโอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสังขละ ชื่อบัญชี MISS TAY DIT และ MISS PO DIT ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุช ผากเงินเข้าบัญชีเงินฝาก

- ๘ -

ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของ
จำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ
(เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่ง
เพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๔๑๗-๗๐๑๐-
๐๑๓๑-๑๙๗๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๙๒๑-๔๒๘๐-
๐๗๓๔-๔๘๖๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๙๒๑-๔๑๑๙-
๐๑๐๘-๐๒๑๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓ โอนเงินผ่านตู้
เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-
๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖
นางสาวกัลยรัตน์ ชุมชุม ผากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-
๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุรนัยทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๔
โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๙๙๙,๙๙๙ บาท ต่อมาวันที่ ๑๙
กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร

กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นายกรณ์กฤตหรือกรณ์ สารียา โอนเงินผ่านระบบ บาทเนตจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขานนงามวงศ์วาน ของนางพะเยาว์ พรหมใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาแจ้งเจริญปาร์ค ของนางสาวประภาศรี กุระโท ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรีมอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงินสดรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล พี่ชายผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึงซี ดอนเมือง (สะพานใหม่) ของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของนางสำเภา ตรงใจนันต์ ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษให้ดำเนินคดีจำเลยที่ ๑ อธิบดีกรมสอบสวน

คดีพิเศษได้มอบให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ดำเนินการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ และมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้าเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ขอดอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษเนื่องจากจำเลยที่ ๑ ได้เข้าเจรจาขอชดใช้ค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจนเป็นที่พอใจแล้ว คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อก่อทำการหรือไม่ก่อทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจريت พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕

คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มี นางสาวสมรวย วันทนียกุล ผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงว่า

นายสมเดช แสงสาย น้องเขยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกเงินจากผู้เสียหาย และแจ้งผู้เสียหายให้จ่ายเงิน แก่นายสมเดชด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยอ้างชื่อของจำเลยที่ ๑ ในการเรียกเงิน แต่พยานปากนี้ให้ถ้อยคำ ในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งผู้เสียหายว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี และกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๕๗ สามารถวิ่งเต้นผลักดันจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของ หน่วยงานรัฐซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของจำเลยที่ ๑ ไปลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ได้ โดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ มีโควตาโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ในพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวนมาก ไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ต้องการผู้ร่วมดำเนินการด้วย จำเลยที่ ๑ ชักชวนผู้เสียหายให้ร่วมดำเนินการโครงการก่อสร้างดังกล่าว กับจำเลยที่ ๑ แล้วเรียกเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายให้แก่ จำเลยที่ ๑ ผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีที่จำเลยที่ ๑ แจ้งหลายครั้งตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท เห็นว่า ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อ

พนักงานไตสวนครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ภายหลังจากที่ผู้เสียหายทำหนังสือกล่าวหา
จำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ประมาณ ๒ เดือน และยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับ
เงินจากผู้เสียหายด้วยตนเองโดยไม่ปรากฏว่ามีนายสมเดชเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย และแจ้งผู้เสียหายให้
จ่ายเงินแก่จำเลยที่ ๑ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามที่จำเลยที่ ๑ กำหนด ถึง ๒๐ ครั้ง ซึ่งถ้อยคำของผู้เสียหาย
สอดคล้องเชื่อมโยงกับหลักฐานการจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ในแต่ละครั้ง ต่อมาในวันที่ ๒๐ มิถุนายน
๒๕๖๑ ผู้เสียหายให้ถ้อยคำต่อพนักงานไตสวนอีกครั้งและยืนยันข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับที่ให้ถ้อยคำไว้
ในครั้งแรก ประกอบกับไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ ๑ และเคยให้ความ
ช่วยเหลืองานทางด้านการเมืองแก่จำเลยที่ ๑ มาก่อน จึงไม่มีเหตุให้ระวางสงสัยว่าผู้เสียหายจะเบิก
ความและให้ถ้อยคำปรักปรำจำเลยที่ ๑ ให้ต้องรับโทษเชื่อว่าผู้เสียหายเบิกความและให้ถ้อยคำตาม
ความเป็นจริง ส่วนที่ผู้เสียหายเบิกความในชั้นไตสวนของศาลว่านายสมเดชอ้างชื่อจำเลยที่ ๑ นั้น เป็น
การกล่าวอ้างภายหลังจากที่ผู้เสียหายกับจำเลยที่ ๑ สามารถเจรจากกลงกันได้จนผู้เสียหายทำหนังสือ
ถอนคำร้องทุกข์ไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ แล้ว ทั้งที่ผู้เสียหายเบิกความว่าผู้เสียหายรู้จักนายสม
เดชเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี หากนายสมเดชเป็นผู้เรียกรับเงินจากผู้เสียหายจริงก็น่าจะให้ถ้อยคำต่อ
พนักงานไตสวนตั้งแต่ในคราวแรกแล้ว เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงสำคัญที่ผู้เสียหาย

ยอมรู้มาก่อนที่จะให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวน มิใช่เพ็งมาเบิกความกล่าวอ้างในชั้นไต่สวนต่อศาลเช่นนี้ คำเบิกความของผู้เสียหายในส่วนนี้ยังมีลักษณะเป็นการบ้ายเบี่ยงข้อเท็จจริงเพื่อให้สมกับข้ออ้างตาม คำให้การของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นพิรุณและยากที่จะรับฟัง แต่กลับน่าเชื่อว่าการที่ผู้เสียหายเบิกความ ขัดแย้งกับถ้อยคำของตนที่เคยเบิกความตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงต่อศาลและให้ไว้ต่อ พนักงานไต่สวนนั้นเป็นไปเพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๑ ให้ไม่ต้องรับโทษ ดังนี้คำเบิกความตามบันทึกถ้อย คำยืนยันข้อเท็จจริงต่อศาลที่สอดคล้องกับถ้อยคำเดิมของผู้เสียหายที่เคยให้ไว้ต่อพนักงานไต่สวนนั้น จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อว่าเป็นความจริงยิ่งกว่าคำเบิกความส่วนนี้ พยานหลักฐานโจทก์จากการไต่สวนจึงมี น้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ให้การว่าจำเลยที่ ๑ ไม่เคยเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย แต่เป็นนายสม เดชเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชซึ่งในก่อสร้างที่เรียกรับเงินจากผู้เสียหาย และแจ้งผู้เสียหายให้ โอนเงินแก่นายสมเดชนั้น ก็เป็นข้อต่อสู้ที่เลื่อนลอยปราศจากพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือมาสนับสนุน ทั้งเป็นข้อเท็จจริงที่ง่ายต่อการกล่าวอ้างขึ้นภายหลังเนื่องจากนายสมเดชถึงแก่ความตายไปแล้ว ไม่ สามารถชี้แจงข้อเท็จจริงใดให้บุคคลอื่นรับรู้ได้ ทั้งลำพังเพียงข้อกล่าวอ้างของนายสมเดชย่อมไม่มี น้ำหนักและเหตุผลทำให้ผู้เสียหายเชื่อถือถึงขั้นยอมโอนเงินให้เป็นจำนวนสูงมากเช่นนี้โดยที่จำเลยที่ ๑ ไม่ได้ติดต่อกับผู้เสียหายด้วยตนเอง ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวจึงไม่น่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงรับฟังได้

ว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างต่อผู้เสียหายว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีและกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๕๗ สามารถวิ่งเต้นผลักดันจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ได้ แล้วจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างดังกล่าวให้แก่ผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายจ่ายเงินเพื่อร่วมลงทุนและเป็นค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีที่จำเลยที่ ๑ แจ้งหลายครั้งตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตามสำหรับความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นั้นบุคคลที่จะมีความผิดตามมาตรานี้ได้ นอกจากจะต้องเป็นบุคคลตามตำแหน่งที่ระบุไว้ และมีการกระทำเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบแล้ว ยังต้องมีเจตนาพิเศษของมาตราดังกล่าวเป็นองค์ประกอบในการกระทำความผิดด้วย คือ กระทำไปเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะ

- ๑๖ -

ชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ แต่ข้อเท็จจริงได้ความเพียงว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย โดยกล่าวอ้างว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ จะได้รับงานโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐจำนวนมาก หากผู้เสียหายต้องการร่วมดำเนินการงานก่อสร้างดังกล่าว กับจำเลยที่ ๑ ต้องจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้นโดยไม่ปรากฏว่า เมื่อผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ แล้ว จำเลยที่ ๑ จะไปกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ของตนเพื่อให้ผู้เสียหายสามารถร่วมดำเนินการงานโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐตามที่จำเลยที่ ๑ กล่าวอ้างได้ การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงไม่ครบองค์ประกอบความผิดของมาตราดังกล่าว จึงไม่เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานหรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ แต่อย่างใด ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๑ จะเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒

มาตรา ๑๒๓/๑ หรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงจากทางใต้สวนได้ความว่าจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ จำเลยที่ ๑ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจหน้าที่ในพิจารณาการออกกฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล พิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณและเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานรัฐขอรับจัดสรร รวมทั้งทั้งพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายของแต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ การที่จำเลยที่ ๑ อาศัยโอกาสจากการที่ตนมีอำนาจหน้าที่ไปเรียกรับเงินแล้วเสนอผลตอบแทนให้แก่ผู้เสียหายเป็นเหตุให้ผู้เสียหายยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ หลายครั้ง รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ย่อมเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมส่งผลกระทบต่อ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของจำเลยที่ ๑ โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความ

เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด การกระทำของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่
ข้อเท็จจริงได้ความจากทางไต่สวนว่า หลังจากจำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
แล้ว ผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ หลายครั้ง ตามวิธีการที่จำเลยที่ ๑ แจ้ง ซึ่งการจ่ายเงินไม่จำเลย
ที่ ๒ ถึงที่ ๕ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้รับเงินแทนจำเลยที่ ๑ โดยเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖
ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ ซึ่งเป็นสามีภริยากัน รวมเป็นเงิน
๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนเงินดังกล่าวต่อให้แก่จำเลยที่ ๕ ตามที่จำเลยที่ ๕
สั่งการ รวมเป็นเงิน ๒,๕๙๙,๙๙๙ บาท และเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์
วันทนิยกุล โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของนางสาวประภาศรี กุระโท เจ้าหน้าที่การตลาด ห้างหุ้นส่วน
จำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างโดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ขอเลขที่บัญชีเงินฝากจากนางสาวประภาศรีเพื่อให้
ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากดังกล่าว แล้วให้นางสาวประภาศรีถอนเงินไปมอบให้แก่จำเลยที่ ๒
สำหรับจำเลยที่ ๒ นั้น เห็นว่าจำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องใน
ก่อสร้างที่จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของที่แท้จริงและขอเลขบัญชีธนาคารจากนางสาวประภาศรีเพื่อจะโอน

เงินจากผู้เสียหายเมื่อนางสาวประภาศรีรับโอนเงินมาแล้วได้ถอนเงินจำนวน ๑ ล้านบาทซึ่งเป็นเงินจำนวนมากมามอบให้จำเลยที่ ๒ โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ได้ดำเนินการเกี่ยวข้องกับเงินจำนวนดังกล่าวอย่างไรพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๒ ดังกล่าวมีเหตุให้เชื่อได้ว่าจำเลยที่ ๒ ทราบว่าเงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินที่จำเลยที่ ๑ ได้มาโดยมิชอบจำเลยที่ ๒ จึงมีความผิดฐานสนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑

ส่วนจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ นั้น เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ จะมีความสัมพันธ์เป็นบุคคลในเครือญาติของจำเลยที่ ๑ ก็ตาม แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการใช้บัญชีเงินฝากรับเงินจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ ในแต่ละครั้งนั้น จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่เรียกรับเงินจากผู้เสียหายมาน้อยเพียงใดบ้าง อีกทั้งผู้เสียหายเองก็ให้ถ้อยคำต่อพนักงานไต่สวนว่า ผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีการที่จำเลยที่ ๑ แจ้งทุกครั้ง โดยผู้เสียหายไม่เคยติดต่อกับจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ เลย นอกจากนี้จำเลยที่ ๓ ก็ยังโต้แย้งว่ามีได้เป็นผู้รับเงิน จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทจากบ้านผู้เสียหาย ส่วนเงินที่จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โอนให้แก่จำเลยที่ ๕ ก็เป็นเงินเพียงบางส่วนที่ผู้เสียหายโอนเข้าบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเงินส่วนที่เหลือถูกนำไปดำเนินการอย่างไรบ้าง เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ นอกจากนี้ยังไม่ปรากฏ

ข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการรับเงินของผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ อันจะแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ด้วย พยานหลักฐานของโจทก์ยังไม่อาจรับฟังได้ว่าการกระทำของจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ เป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๓ ใช้บังคับโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๓๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำคุก ๖ ปี จำเลยที่ ๒ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำคุก ๔ ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก ให้ยกฟ้อง โจทก์สำหรับจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕

นายรังสรรค์ โรจน์ชีวิน

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๔/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม ๑๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุธุสีทธิ์	ที่ ๒	
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ โดยได้รับเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเจ้าพนักงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ และเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑ มีหน้าที่และอำนาจในการตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล และการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละ

หน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๘ ว่าด้วยการเงิน การคลัง และงบประมาณ

เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดต่อกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ.๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช เชื้องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว โดยผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑

รวมหลายครั้ง กล่าวคือ ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้ารับเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย หลายครั้งรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ร่วมช่วยเหลือและสนับสนุน จำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้เสียหาย โดยจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ รับเงินดังกล่าว แทนจำเลยที่ ๑ รวมถึงให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากุนยงกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๗๗๒๗๗๕ ของจำเลยที่ ๓ บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนียทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่ ๖๘๕๒๒๐๔๕๖๕ ของจำเลยที่ ๔ และบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากุนยงกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๖๘๔๔๗๗ ของจำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้งให้นางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหายจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำการใด ๆ ในลักษณะเพื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้หนึ่งผู้ใดอันเป็นการกระทำโดยทุจริต เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนันทบุรีและจังหวัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน

ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ นางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย มีหนังสือ แจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ต่อมาอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมอบให้

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เพื่อดำเนินการตาม
อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยแจ้งคำสั่งให้
จำเลยทั้งห้าคัดค้านคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนแล้วจำเลยทั้งห้าไม่คัดค้าน อนุกรรมการไต่สวน
แจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้าแล้ว จำเลยทั้งห้าชี้แจงปฏิเสธ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้ว
มีมติว่า การกระทำของจำเลยทั้งห้ามีมูลความผิดทางอาญาตามข้อกล่าวหา และส่งรายงานเอกสาร
และความเห็นมายังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับจำเลยทั้งห้า ปรากฏตามสำนวนการไต่สวน
ข้อเท็จจริงที่ได้ส่งมาพร้อมฟ้อง อัยการสูงสุดมีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการ
พิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๒ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินคดี อนุกรรมการไต่สวนได้ไต่สวนพยาน
บุคคลและพยานเอกสารแล้วรับฟังได้ว่าจำเลยทั้งห้ากระทำความผิดตามฟ้อง โดยมีรายละเอียดปรากฏ
ตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์
อันถือเป็นเอกสารชี้ช่องพยานหลักฐานว่าจำเลยทั้งห้ากระทำความผิดซึ่งได้แนบมาพร้อมกับ
คำฟ้องเพื่อใช้เป็นหลักพิจารณาและรวมไว้ในสำนวนคดีระหว่างไต่สวนข้อเท็จจริง จำเลยทั้งห้า
ไม่ถูกควบคุมตัว โจทก์ส่งตัวจำเลยทั้งห้ามาศาลพร้อมฟ้อง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวน ประกอบรายงานการไต่สวนของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำให้การของจำเลยทั้งห้าโดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรค ประชาธิปัตย์ ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีหน้าที่และอำนาจในการตรา กฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และการพิจารณาให้ความเห็นชอบใน ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุม ร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ในระหว่างดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๑ ได้รับ แต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดย สามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และ พิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความ

เห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จำเลยที่ ๑ มีสถานะเป็น
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
จำเลยที่ ๑ เป็นบุตรของนายลา นามบุตร กับนางพิมพา นามบุตร มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน
๖ คน ได้แก่ นายอุทัย นามบุตร นายศักดิ์ นามบุตร นายเกษม นามบุตร นางสาวเปรมจิตร นามบุตร
นางประยูร ครองยุติ และจำเลยที่ ๕ จำเลยที่ ๑ มีนางสุจรรยา นามบุตร เป็นคู่สมรส (ถึงแก่ความตาย
เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒) มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นางสาววาสิตา นามบุตร และนางสาว
ปฐวี นามบุตร ต่อมาปี ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์
มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ เด็กชายวสุธร นามบุตร และเด็กชายวสุพล นามบุตร จำเลยที่ ๒ เป็นบุตร
ของนางสมควร เกลียวทอง น้องสาวของนางระเบียบ เกลียวทอง โดยนางระเบียบเป็นภริยาของ
นายอุทัย นามบุตร จำเลยที่ ๒ เป็นญาติของจำเลยที่ ๑ นอกจากนี้ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ
ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน
จำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงสาย จำเลยที่ ๓ เป็นหลานของจำเลยที่ ๑

จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๕ จดทะเบียนสมรสกับนายสมเดช แสงสาย เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ จดทะเบียนหย่าแต่ยังคงอยู่กินฉันสามีภริยากันเรื่อยมาจนเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นายสมเดชถึงแก่ความตาย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จดทะเบียนจัดตั้ง เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ โดยนายลา นามบุตร บิดาของจำเลยที่ ๑ มีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ นายลา นามบุตร เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายเกษม นามบุตร และนางสาวเปรมจิตร นามบุตร เป็นหุ้นส่วน ทุนจดทะเบียนเริ่มต้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างและงานโยธา ทุกชนิด และทำการค้าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง มีสถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๕ ถึง ๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชื่องใน อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๒ เข้ามาเป็นหุ้นส่วนโดยมีการออกหลักฐานการชำระเงินลงทุนเป็น เงินสด ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันมีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายชม นามบุตร และนายบุญสวน นามบุตร เป็นหุ้นส่วน มีทุนจดทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยยังคงประกอบกิจการเช่นเดิมและใช้ที่ตั้งสถานประกอบการเดิม สำนักเงินสมทบ สำนักงาน ประกันสังคม ตรวจสอบข้อมูลของบุคคลและการนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พบว่ามีบุคคลที่ เกี่ยวข้องกับคดีนี้เคยเข้าทำงานเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง และมีการ

ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนและนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม ดังนี้คือ จำเลยที่ ๕ และ นายสมเดช แสงวงสาย เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ นายอภิรักษ์ นามบุตร เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ นางสาวประภาศรี กุระโท เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จำเลยที่ ๔ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางศิริวิมล จตุรภัทรวงศ์ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และนายสุริยา พูลจิต เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ นางสาวจรรยา นามบุตร และนางสาววาสิตา นามบุตร มีชื่ออยู่บ้านเลขที่ ๑๖๕ ถึง ๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งสถานประกอบการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง จำเลยที่ ๑ แจ้งข้อมูล ต่อกรมสรรพากรว่าในปีภาษี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๕๙ มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการ เกษตรกรรม จำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดย ปรากฏหมายเลขผู้จ่ายเงินได้ ๐๓๔๓๕๒๔๐๐๐๒๘๐ ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ทั้งยังระบุชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ในส่วนผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วน จำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ระหว่างปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใน ก่อสร้าง เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐเข้าดำเนินการในหลายโครงการ ได้แก่ กรมทางหลวง

กรมทางหลวงชนบท กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทรัพยากรน้ำ กรมชลประทาน ทางหลวงชนบท
ในจังหวัดอำนาจเจริญและอุบลราชธานี ในช่วงปีดังกล่าวห้างประกอบกิจการมีกำไรสุทธิ
๔๐,๐๓๙,๑๗๐.๕๙ บาท และ ๓๔,๐๔๓,๓๖๒.๓๗ บาท ตามลำดับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด
เอพี. มาสเตอร์แพลน จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการ
รับเหมาก่อสร้าง เดิมมีนายอภิรักษ์ นามบุตร และนายอุทัย นามบุตร เป็นหุ้นส่วนโดยนายอภิรักษ์
เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ ต่อมา ระหว่างวันที่
๔ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ มีนางศิริวิมล จตุรภัทรวงศ์ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ
กระทั่งระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบันมีนายอภิรักษ์ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ
เดิมห้างหุ้นส่วนจำกัด เอพี. มาสเตอร์แพลน เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๓๓๒๗
ตำบลโนนโพธิ์ อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันที่ดินดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตตำบล
โนนโพธิ์ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ นางสุขสมรวย วันทนิยกุลหรือมะสีโกวา
เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๙-๒-๐๕๑๖๕-๕ สาขา
อำนาจเจริญ เลขที่ ๓๑๙-๒-๐๕๕๑๓-๘ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๑๗๐๘-๕ สาขารัฐสภา
เลขที่ ๓๑๙-๑-๕๖๕๓๘-๘ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่ ๙๘๐-๑-๗๗๑๒๓-๒ สาขาปทุมราชวงศา บัญชี
เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๓๘-๒-๔๑๑๐๓-๖ สาขาอำนาจเจริญ และเลขที่

๑๓๘-๒-๖๐๕๕๕-๘ สาขาอำนาจเจริญ นายวิวัฒน์ วันทนียกูล เป็นพี่ชายผู้เสียหาย นายวิวัฒน์
วันทนียกูล เป็นน้องชายผู้เสียหายและเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่
๔๐๘๘-๐-๒๗๐๕๕-๐ สาขานครพนม เลขที่ ๖๐๑-๐-๔๐๐๔๒-๒ สาขาพิษณุโลก บัญชี
เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๓๘-๒-๖๐๔๔๘-๙ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่
๒๔๔-๒-๕๙๗๖-๔ สาขานครพนม และเลขที่ ๓๙๓-๒-๓๓๗๗๔-๕ สาขาห้าแยกโคกมะตูม
นางสาวประภาศรี กุระโท เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่
๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาอิงเจริญปาร์ค นางพะเยาว์ พรหมใจ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝาก
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขาถนนงามวงศ์วาน นางสาว
สุคนธ์ธำ หอมจันทร์ อยู่กินฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับจำเลยที่ ๑ และเป็นเจ้าของบัญชี
เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบักชีดอนเมือง
(สะพานใหม่) นางสาวเกา ตรงใจอนันต์ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
เลขที่ ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด
(มหาชน) เลขที่ ๓๑๓-๒-๐๙๕๗๐-๒ สาขาอุบลราชธานี เลขที่ ๓๑๓-๔-๐๐๑๕๗-๘ สาขาอุบลราชธานี
เลขที่ ๓๑๓-๖-๐๖๒๓๘-๘ สาขาอุบลราชธานี เลขที่ ๓๑๓-๖-๐๖๓๓๐-๙ สาขาอุบลราชธานี เลขที่
๐๓๐-๑-๓๒๑๘๙-๒ สาขาราชเทวี และเลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๗๑-๔ สาขารัฐสภา จำเลยที่ ๓ เป็น

เจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขานนชยางกูร
อุบลราชธานี จำเลยที่ ๔ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่
๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ จำเลยที่ ๕ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด
(มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขานนชยางกูร เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิวัฒน์
วันทนิยกุล โอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔
เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสังขละ ชื่อบัญชี
TAY DIT, PO DIT จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์
ขุมนุ้ม ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขา
ถนนชยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๓
โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่ ปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี)
เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร
ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่
๔๔๑๗-๗๐๑๐-๐๑๓๑-๑๔๗๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่
๔๙๒๑-๔๒๘๐-๐๗๓๔-๔๘๖๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเข้าบัญชีเงินฝาก ไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่
๔๙๒๑-๔๑๑๙-๐๑๐๘-๐๒๑๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓

โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคารสาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร
กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน
๖๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมชุม ฝากเงินเข้าบัญชีเงิน
ฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุริยทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔
จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ในวันเดียวกันจำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม)
ที่ ปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด
(มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๙๙๙,๙๙๙ บาท ต่อมา
วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคาร
สาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗
สาขากิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖
นายกรณ์กฤตหรือกรณ์ สารียา โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)
เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขานนงามวงศ์วาน
ของนางพะเยาว์ พรหมใจ จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์
วันทนิยกุล โอนเงินผ่านระบบบาทเนตจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝาก
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาอิงเจริญปาร์ค ของนางสาว

ประกาศรี กระโท จำนวน ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประกาศรี มอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงินสดรวม ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก และเมื่อ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึกชี ดอนเมือง (สะพานใหม่) ของนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ จำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชี เงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของนางสำเภา ตรงใจนันต์ จำนวน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ ทำหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๐๘๘๔๔ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านเลขที่ ๙๘/๓ หมู่บ้านคาซ่าเลเจนท์ ถนนราชพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร จากบริษัทคาซ่า วิลล์ จำกัด ในราคา ๑๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท และมีชื่อถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คำประกันการชำระหนี้และการปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อ ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง สำหรับบรรพบุรุษอย่างลื้อแทรก ๑ คัน เมื่อวันที่ ๓ และ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีต่อจำเลยที่ ๑ รองอธิบดี กรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือถึงเลขาธิการ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหา ต่อมา วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ระหว่างนั้นผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอดอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษที่เคยยื่นไว้เดิมเนื่องจากจำเลยที่ ๑ ได้เข้า เจริญขอชดใช้ค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจนเป็นที่พอใจแล้ว คณะกรรมการได้ส่วนทำการ ได้ส่วนและจัดทำสำนวนการไต่สวนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐาน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจใน ตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญาด้านเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรียก รับ หรือยอมจะรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ทางไตสวนโจทก์มี นางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ นายอนันต์ อารยะสวัสดิ์ นางสาว กัลยารัตน์ ชุมชุม นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล นางสาวภาณุ ตรังใจนันต์ นายวสันต์ ช่อนกลิ่น นางสาว ประภาศรี กุระโท นางพะเยาว์ พรหมใจ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล นายกรณ์หรือกรฤต สาริยา นายเสรี สายสีแก้ว นายสุริยา พูลจิต นางศิริวิมล จตุภัทรวงศ์ นายอภิรักษ์ นามบุตร นายภัทรวิทย์ บุญหนุน

นางสาวสุมาพร พลธานี นายจีระวัฒน์ บุญราช นางสาวสุพรรณิ พลอยศรี นางเกษณี จิตติภักดีสกุล ว่าที่ร้อยตรีประเสริฐ เมืองประดิษฐ์ และนางดารณี ธรเสนา เบิกความเป็นพยาน
จำเลยทั้งห้ามีจำเลยทั้งห้า นายวัชร เพชรทอง เบิกความเป็นพยาน

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการแรกว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบ ความผิดตามกฎหมายหรือไม่ โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๗ มีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าพนักงานของรัฐ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยที่ ๑ ได้บังอาจเรียกเงินจากนางสุขสมรวย

วันนียกุล ผู้เสียหาย เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ และจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว โดยผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ อันเป็นการกระทำใด ๆ ในลักษณะเพื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด อันเป็นการกระทำโดยทุจริต เห็นว่า องค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นอกจากผู้กระทำจะต้องเป็นเจ้าพนักงานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐแล้ว ผู้กระทำจะต้องเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อก่อการใดหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง

ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ อันเป็นเจตนาพิเศษ แต่คำฟ้องโจทก์บรรยายแต่เพียงว่า
จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างจำนวนมาก
จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานในโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้าง
ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการ ตามคำฟ้องดังกล่าวได้ความแต่เพียงว่าจำเลยที่ ๑
เรียกทรัพย์สินจากผู้เสียหายเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิช
เชื่องในก่อสร้าง ของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานในโครงการภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสาม
จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการ
เป็นในลักษณะที่จำเลยที่ ๑ มีโควตางานและห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ของจำเลยที่ ๑
ได้งานจำนวนมาก และจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานให้ ไม่ใช่การเรียกทรัพย์สินจากผู้เสียหาย
เพื่อที่จำเลยที่ ๑ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
ตำแหน่งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ดังนั้น คำฟ้องโจทก์
จึงขาดเจตนาพิเศษ อันเป็นองค์ประกอบความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙
เมื่อเป็นฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดแล้ว การกระทำตามฟ้องจึงไม่เป็นความผิดต่อตำแหน่ง

หน้าที่ราชการ ส่วนความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒ นั้น เมื่อปรากฏว่าคำฟ้องโจทก์บรรยายฟ้องโดยใช้อำนาจประกอบกรกระทำผิดอย่างเดียวกันกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ซึ่งได้วินิจฉัยแล้วว่าการเรียกทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ ไม่ใช่การเรียกทรัพย์สินเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง การกระทำของจำเลยที่ ๑ ตามคำฟ้องจึงไม่ใช่การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เมื่อการกระทำตามฟ้องไม่ใช่การกระทำใด ๆ ในตำแหน่งหรือหน้าที่ แม้จะมีเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายหรือโดยทุจริต การกระทำตามคำฟ้องของจำเลยที่ ๑ ก็ไม่เป็นความผิด ฟ้องโจทก์ดังกล่าวจึงเป็นคำฟ้องที่ขาดองค์ประกอบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เมื่อการกระทำตามคำฟ้องทั้งสองข้อหาไม่เป็นความผิดเสียแล้ว คำฟ้องดังกล่าวจึงไม่ใช่คำฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ วรรคสาม ที่ศาลจะต้องสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้องได้ เพราะฟ้องไม่ถูกต้องที่ศาลจะต้องสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องนั้น จะต้องเป็นฟ้องที่ครบองค์ประกอบความผิด

ตามกฎหมายซึ่งเมื่อพิจารณาได้ข้อเท็จจริงตามคำฟ้องแล้วสามารถลงโทษจำเลยที่ ๑ ได้
เมื่อการกระทำของจำเลยที่ ๑ ตามคำฟ้องไม่เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ที่ศาลจะพิพากษาลงโทษ
จำเลยที่ ๑ ได้ จึงต้องพิพากษายกฟ้อง เมื่อโจทก์ฟ้องว่าจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ให้ความช่วยเหลือจำเลย
ที่ ๑ ในการเรียกรับเงิน การกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ตามคำฟ้อง จึงไม่มีความผิดฐาน
เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ จึงต้องพิพากษายกฟ้องเช่นกัน

วินิจฉัยยกฟ้อง.

นายประกอบ ลีนะเปสนันท์

(อม.๓๑)
ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๔/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๗๗/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุธุสีห์	ที่ ๒	
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ได้รับเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เจ้าพนักงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ และเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของรัฐบาล และการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๘ ว่าด้วยการเงิน การคลัง และงบประมาณ เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ จำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวจำนวนมาก และจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่จำเลยที่ ๑ ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว ผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินแทนจำเลยที่ ๑ หลายครั้ง กล่าวคือ ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้ารับเงินจากผู้เสียหายหลายครั้ง รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ร่วมช่วยเหลือและสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินจำนวนดังกล่าว

จากผู้เสียหายด้วยการรับเงินแทนจำเลยที่ ๑ รวมถึงให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๗๗๒๗๗๕ ของจำเลยที่ ๓ บัญชีธนาคาร กสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนียทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่ ๖๘๕๒๒๐๔๕๖๕ ของจำเลยที่ ๔ และ บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขานนขางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๖๘๔๔๗๗ ของ จำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้งแก่ผู้เสียหาย อันเป็นการกระทำการใด ๆ ในลักษณะใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดโดยทุจริต เหตุเกิดที่ ตำบลเชียงโน อำเภอเชียงโน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัด อุบลราชธานี ตำบลปุง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนันทบุรี และ กรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือแจ้งความร้อง ทุกข์กล่าวโทษต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ และอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมอบให้คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยแจ้งคำสั่งให้จำเลยทั้งห้า คัดค้านคำสั่งแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนแล้ว แต่จำเลยทั้งห้าไม่คัดค้าน อนุกรรมการไต่สวนแจ้งข้อ กล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้าแล้ว จำเลยทั้งห้าปฏิเสธและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า การกระทำของจำเลยทั้งห้ามีมูลความผิดทางอาญาตามข้อกล่าวหา จึงส่งรายงาน

เอกสาร และความเห็นมายังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาแก่จำเลยทั้งห้า ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒

จำเลยที่ ๑ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำหรือแปรญัตติงบประมาณ หรือนำงบประมาณของหน่วยงานราชการไปให้แก่บุคคลใดได้ จำเลยที่ ๑ ไม่เคยอภิปรายหรือแปรญัตติในปงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม จำเลยที่ ๑ ไม่เคยเรียกรับเงินจากผู้เสียหาย และไม่ใช่ว่าเจ้าของหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง หรือให้บุคคลอื่นถือครองแทน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยรับเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้เสียหาย แต่ผู้รับเงินคือนายสมเดช แสงสาย น้องเขยของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นสามีของจำเลยที่ ๕ น้องสาวของจำเลยที่ ๑ ตามที่นายสมเดชชักชวนให้ผู้เสียหายมาร่วมลงทุนในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง แต่นายสมเดชกลับนำเงินไปเล่นการพนัน จำเลยที่ ๑ ไม่เคยสั่งให้จำเลยที่ ๓ รับเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากผู้เสียหาย แต่นายสมเดชเป็นผู้ชี้ให้จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นบุตรของนายสมเดชรับเงินที่ผู้เสียหายนำมาร่วมลงทุน นายสมเดชเป็นผู้สั่งการให้ผู้เสียหายโอนเงิน

๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อหลายคน โดยจำเลยที่ ๑ ไม่เคยเกี่ยวข้องกับ เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นางสาวณิชา พันธุ์วรรณ นำไปมอบให้ที่สำนักงานของจำเลยที่ ๑ เป็นเงินที่นาย สมเดชใช้หนี้ให้แก่จำเลยที่ ๑ เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเข้า บัญชีธนาคารของบุคคลชื่อ TAY DIT และ PO DIT นายสมเดชเป็นผู้สั่งให้กระทำ เงินที่ผู้เสียหายโอน เข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ บัญชีละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่นายสมเดชชักชวนให้ ผู้เสียหายร่วมลงทุน เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล โอนเข้าบัญชี ธนาคารของนางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร หอมจันทร์ ภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ เป็นเงินที่นายสมเดชใช้หนี้ให้แก่นางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร เงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหาย โอนเข้าบัญชีธนาคารของนางสาวประภาศรี กุระโท พนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ ก่อสร้าง และจำเลยที่ ๒ นำไปมอบให้แก่นายสมเดชเป็นเงินที่ผู้เสียหายนำมาร่วมลงทุน ส่วนเงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้เสียหายโอนเข้าบัญชีธนาคารของนางสำเภา ตรงใจนันต์ ซึ่งเป็นลูกน้องของ นายสมเดช จำเลยที่ ๑ ไม่เกี่ยวข้อง ต่อมาเมื่อปี ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ ทราบว่านายสมเดชซึ่งเป็น ผู้รับผิดชอบในการประสานงานและจัดหางานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ในก่อสร้าง อ้างกับ ผู้เสียหายว่ามีงานก่อสร้างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก ทำงานไม่ทันจึงขอยืมเงินผู้เสียหายไปใช้ในการลงทุน แต่กลับนำเงินไปเล่นการพนันโดยโอนเงินให้

บุคคลอื่นหลายครั้งจนมีหนี้สินกว่าสามสิบล้านบาท จำเลยที่ ๑ เห็นว่าเป็นการทำให้จำเลยที่ ๑ และวงศ์ตระกูลเสียหาย จึงเจรจาและยอมชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายในนามของนายสมเดชโดยนำที่ดินกิจการของครอบครัวจำเลยที่ ๑ ตีใช้หนี้ ผู้เสียหายจึงถอนคำร้องทุกข์

จำเลยที่ ๒ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จดทะเบียนจัดตั้งในปี ๒๕๑๖ มีนายลา นามบุตร บิดาของจำเลยที่ ๑ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ในปี ๒๕๕๑ จำเลยที่ ๒ เข้าไปช่วยทำงานที่ห้างเพราะนายสมเดช แสงสาย เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ไม่อาจเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการได้ นายสมเดชจึงให้จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการแทน แต่ในทางปฏิบัตินายสมเดชยังเป็นเจ้าของและบริหารกิจการเอง นายสมเดชขอบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๒ อ้างว่าเพื่อนของนายสมเดชจะโอนเงินให้ จำเลยที่ ๒ จึงให้นางสาวประภาศรี กุระโท อ้างหมายเลขบัญชีธนาคารของนางสาวประภาศรีให้นายสมเดช เมื่อรับโอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และนางสาวประภาศรีถอนเงินมาแล้ว จำเลยที่ ๒ นำเงินไปมอบให้นายสมเดช ระหว่างปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ไม่เคยรับงานจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จำเลยที่ ๓ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นมารดา ขอหมายเลขบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๓ เพื่อรับโอนเงินตามที่นายสมเดชอ้างว่าเพื่อนของนายสมเดชจะให้ยืมเพื่อนำไป

ชำระหนี้การพนัน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๕ ให้จำเลยที่ ๓ ติดต่อกับผู้โอนเงินซึ่งไม่เคยรู้จักมาก่อน โดยแจ้งให้ผู้โอนทราบหมายเลขบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ เมื่อได้รับโอนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว จำเลยที่ ๓ โอนเงินให้จำเลยที่ ๕ เพื่อให้นายสมเดชนำไปชำระหนี้ จำเลยที่ ๓ ไม่เคยไปที่บ้านหรือสำนักงานของผู้เสียหาย ไม่เคยรับเงินจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายสมเดชหรือจำเลยที่ ๑

จำเลยที่ ๔ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า จำเลยที่ ๕ ขอหมายเลขบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๔ เพื่อรับโอนเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๕ ให้จำเลยที่ ๓ ติดต่อกับผู้โอน จำเลยที่ ๓ แจ้งผู้โอนว่าให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และจำเลยที่ ๔ โอนเงินให้แก่จำเลยที่ ๕ สองครั้ง ครั้งแรก ๙๙๙,๙๙๙ บาท และครั้งที่สอง ๕๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๔ ไม่เคยรับคำสั่งจากจำเลยที่ ๑ ให้รับเงินจากผู้เสียหาย และไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำของนายสมเดชหรือจำเลยที่ ๑

จำเลยที่ ๕ ให้การและแก้ไขคำให้การว่า ผู้เสียหายเคยเป็นผู้สนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้ง จำเลยที่ ๕ เคยยืมเงินผู้เสียหายสองถึงสามครั้ง ๆ ละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้เล่นการพนัน เป็นการยืมระยะสั้น ไม่มีดอกเบี้ย แต่ชำระคืนแล้ว นายสมเดชเคยแจ้งจำเลยที่ ๕ ว่า เพื่อนของนายสมเดชจะโอนเงินเพื่อให้ยืมไปชำระหนี้การพนัน ๓,๐๐๐,๐๐๐

บาท จำเลยที่ ๕ แจ้งให้นายสมเดชแจ้งหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ ให้เพื่อนติดต่อกับจำเลยที่ ๓
เอง เนื่องจากจำเลยที่ ๕ จำหมายเลขบัญชีธนาคารของตนเองไม่ได้ ต่อมาจำเลยที่ ๕ รับโอนเงินจาก
จำเลยที่ ๓ จำนวน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท และรับโอนเงินจากจำเลยที่ ๔ สองครั้ง เป็นเงิน ๑,๔๙๙,๙๙๙
บาท และมอบเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่ นายสมเดช โดยจำเลยที่ ๕ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำ
ของนายสมเดชหรือจำเลยที่ ๑

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การของจำเลยทั้งห้า พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวน และ
รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับ
เลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ในการ
เลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมาย ควบคุมการบริหาร
ราชการแผ่นดินของรัฐบาล และพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมาย
กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อ
วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในระหว่างดำรง
ตำแหน่ง จำเลยที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยสามารถตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณที่แต่ละ
หน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละ
หน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
จำเลยที่ ๑ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้า
พนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ และเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมาย
อาญา จำเลยที่ ๑ เป็นบุตรของนายลา นามบุตร กับนางพิมพา นามบุตร มีพี่น้องร่วมบิดามารดา
เดียวกัน ๖ คน คือ นายอุทัย นามบุตร นายศักดิ์ นามบุตร นายเกษม นามบุตร นางสาวเปรมจิตร
นามบุตร นางประยูร ครองยุติ จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๕ เดิมจำเลยที่ ๑ มีคู่สมรสคือ นางสาวจรรยา
นามบุตร มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ นางสาววาสนา นามบุตร และนางสาวปฐวี นามบุตร แต่นางสุ
จรรยาเสียชีวิตแล้ว ต่อมาปี ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร
หอมจันทร์ มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ เด็กชายวสุธร นามบุตร และเด็กชายวสุพล นามบุตร จำเลยที่ ๒
มีศักดิ์เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ เนื่องจากเป็นบุตรของนางสมควร เกลียวทอง ซึ่งเป็นน้องสาวของนาง
ระเบียบ เกลียวทอง ภริยาของนายอุทัย นามบุตร พี่ชายของจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วน

ผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ ก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน จำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงวงสาย จึงมีศักดิ์เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ ส่วนจำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๕ จดทะเบียนสมรสกับนายสมเดช แสงวงสาย เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ จดทะเบียนหย่าแต่ยังคงอยู่กินฉันสามีภริยาเรื่อยมา เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ นายสมเดชถึงแก่ความตาย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ ก่อสร้าง จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยนายลา นามบุตร บิดาของจำเลยที่ ๑ มีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ นายลา นามบุตร เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายเกษม นามบุตร และนางสาวเปรมจิตร นามบุตร ทุนจดทะเบียน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างและงานโยธาทุกชนิด และทำการค้าวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๕ ถึง ๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใหม่ อำเภอเมืองใน จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๒ เข้าเป็นหุ้นส่วนโดยชำระเงินลงทุนเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันมีหุ้นส่วน ๓ คน คือ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายชม นามบุตร และนายบุญสวน นามบุตร ทุนจดทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักเงินสมทบสำนักงานประกันสังคม ตรวจสอบข้อมูลของบุคคลและการนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พบว่ามีบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีนี้เคยทำงานเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่

ก่อสร้าง และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนและนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม ได้แก่ จำเลยที่ ๕ และนายสมเดช แสงสวาย เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ นาย อภิรักษ์ นามบุตร เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ นางสาว ประภาศรี กุระโท เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ จำเลยที่ ๔ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางศิริวิมล จตุรภัทรวงศ์ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และนายสุรียา พูลจิต เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ จำเลยที่ ๑ นางสาวจรรยา นามบุตร และนางสาววาสิตา นามบุตร มี ชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๖๕ ถึง ๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัด อุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง จำเลยที่ ๑ เคยแจ้งข้อมูลต่อ กรมสรรพากรในปีภาษี ๒๕๕๗ ถึงปี ๒๕๕๙ ว่ามีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่ไม่ได้ใช้ในการเกษตร กรรมปีละ ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท, ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ปรากฏหมายเลข ผู้จ่ายเงินได้ ๐๓๔๓๕๒๔๐๐๐๒๘๐ ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใน ก่อสร้าง และระบุชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ของผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใน ก่อสร้าง ระหว่างปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง เข้าเป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานของรัฐดำเนินงานก่อสร้างในหลายโครงการ ได้แก่ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท

กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทรัพยากรน้ำ กรมชลประทาน ทางหลวงชนบทในจังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี มีกำไรสุทธิ ๔๐,๐๓๙,๑๗๐.๕๙ บาท และ ๓๔,๐๔๓,๓๖๒.๓๗ บาท ตามลำดับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอพี. มาสเตอร์แพลน จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง มีนายอภิรักษ์ นามบุตร เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนายอุทัย นามบุตร เป็นหุ้นส่วนระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ ต่อมาระหว่างวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ มีนางศิริวิมล จตุรภัทรวงศ์ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จนถึงปัจจุบัน มีนายอภิรักษ์ นามบุตร เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอพี. มาสเตอร์แพลน เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๓๓๒๗ ตำบลโนนโพธิ์ อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น ตำบลโนนโพธิ์ อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ นางสุขสมรวย วันทนิยกุลหรือมะลิโกวา ผู้เสียหาย เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝาก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๙-๒-๐๕๑๖๕-๕ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่ ๓๑๙-๒-๐๕๕๑๓-๘ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่ ๐๘๙-๐-๐๑๗๐๘๕ สาขารัฐสภา เลขที่ ๓๑๙-๑-๕๖๕๓๘-๘ สาขาอำนาจเจริญ และเลขที่ ๙๘๐-๑-๗๗๑๒๓-๒ สาขาปทุมราชวงศา บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๓๘-๒-๔๑๑๐๓-๖ สาขาอำนาจเจริญ และเลขที่ ๑๓๘-๒-๖๐๕๕๕-๘ สาขาอำนาจเจริญ นายวิวัฒน์ วันทนิยกุล เป็นพี่ชายของผู้เสียหาย ส่วนนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล เป็น

น้องชายของผู้เสียหาย และเป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๐๘๘-๐-๒๗๐๕๕-๐ สาขานครพนม และเลขที่ ๖๐๑-๐-๔๐๐๔๒-๒ สาขาพิษณุโลก บัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๑๓๘-๒-๖๐๔๔๘-๙ สาขาอำนาจเจริญ เลขที่ ๒๔๔-๒-๕๙๗๖-๔ สาขานครพนม และเลขที่ ๓๙๓-๒-๓๓๗๗๔-๕ สาขาห้าแยกโคกมะตูม นางสาวประภาศรี กุระโท เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาอิงเจริญ ปาร์ค นางพะเยาว์ พรหมใจ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขานนงามวงศ์วาน นางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร หอมจันทร์ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึงขีตดอนเมือง (สะพานใหม่) นางสาวสำเภา ตรงใจนันต์ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๓-๒-๐๙๕๗๐-๒ สาขาอุบลราชธานี เลขที่ ๓๑๓-๔-๐๐๑๕๗-๘ สาขาอุบลราชธานี เลขที่ ๓๑๓-๖-๐๖๒๓๘-๘ สาขาอุบลราชธานี เลขที่ ๓๑๓-๖-๐๖๓๓๐-๙ สาขาอุบลราชธานี เลขที่ ๐๓๐-๑-๓๒๑๘๙-๒ สาขาราชเทวี และเลขที่ ๐๘๙-๑-๐๓๔๗๑-๔ สาขารัฐสภา จำเลยที่ ๓ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขานนขางกูร อุบลราชธานี จำเลยที่ ๔ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-

๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ จำกัดที่ ๕ เป็นเจ้าของบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ นายวิวัฒน์ วันทนี ยกุล โอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๔๔-๒-๕๙๗๕๖-๔ ของ ตนเองเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๓๑๑-๒-๔๐๙๗๓-๓ สาขาสังขละ ชื่อ บัญชี TAY DIT} PO DIT ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุม ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขานน ทรายกุ่ม อุบลราชธานี ของจำกัดที่ ๓ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วจำกัดที่ ๓ โอนเงินผ่านตู้เบิก ถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่ปั๊มปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) เข้าบัญชีเงินฝาก ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำกัดที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากโดยไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๔๑๗-๗๐๑๐-๐๑๓๑-๑๙๗๘ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากโดยไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๙๒๑-๔๒๘๐-๐๗๓๔-๔๘๖๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และเข้าบัญชีเงินฝากโดยไม่แจ้งชื่อ-สกุล เลขที่ ๔๙๒๑-๔๑๑๙-๐๑๐๘-๐๒๑๕ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำกัดที่ ๓ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสด อัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคารสาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของจำกัดที่ ๕ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๘

กันยายน ๒๕๕๖ นางสาวกัลยรัตน์ ชุมนุช ผากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาสุรนีย์ทาวเวอร์ ของจำเลยที่ ๔ จำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท แล้วจำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่ปั้มปตท.กองบิน ๒๑ กองพลบินที่ ๒ (อุบลราชธานี) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขา กิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๙๙๙,๙๙๙ บาท เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๔ โอนเงินผ่านตู้เบิกถอนเงินสดอัตโนมัติ (เอทีเอ็ม) ที่อาคารสาทรซิตี้ (๘๑๑) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขา กิ่งเพชร ของจำเลยที่ ๕ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นายกรณ์กฤตหรือกรณ์ สาริยา โอนเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๕๘-๒-๙๘๐๖๓-๒ สาขางนนงามวงศ์วาน ของนางพะเยาว์ พรหมใจ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ วันทนียกุล โอนเงินจากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ สาขาอิงเจริญปาร์ค ของนางสาวประภาศรี ฤทธิ์โท ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ นางสาวประภาศรีมอบฉันทะให้นายสุริยา พูลจิต ถอนเงิน ๑,๕๙๐,๔๕๗ บาท ออกจากบัญชีเงินฝาก เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายวิวัฒน์ วันทนียกุล ผากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๓๒-๒-๑๒๕๖๙-๙ สาขาบึงกุ่ม

เมือง (สะพานใหม่) ของนางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร หอมจันทร์ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้เสียหายฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๐๒๓-๒-๖๓๔๖๗-๗ สาขากิ่งเพชร ของนางสำเภา ตรงใจนันต์ ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ นางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร หอมจันทร์ ทำสัญญาซื้อขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๐๘๘๔๔ ตำบลตลิ่งชัน อำเภอตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๙๘/๓ หมู่บ้านคาซ่าเลเจนท์ ถนนราชพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร จากบริษัทคาซ่า วิลล์ จำกัด ในราคา ๑๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นผู้ทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ และการปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง สำหรับรถยนต์ยี่ห้อ แทรค ๑ คัน เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษให้ ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ ต่อมารองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสอบสวน คดีพิเศษ มีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้ง ให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหา ต่อมาวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่ จำเลยทั้งห้า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลย ที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม

๒๕๖๑ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ขอลอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายจนพอใจแล้ว
คณะกรรมการไต่สวนทำการไต่สวนและมีมติว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญฐาน
เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับ
ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบ
หรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือ
ละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้
เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ส่วน
การกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญฐานเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อ
กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตาม

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับความผิดฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษ...” ดังนั้นการที่ผู้ใดจะกระทำความผิดตามมาตรานี้ได้ ผู้นั้นต้องเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงมีฐานะเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐตามมาตราดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคำฟ้องของโจทก์ที่บรรยายว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนียกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทางภาคใต้ และจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวจำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว เห็นได้ว่า ตามคำฟ้องดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีข้อความตอนใดเลยที่ระบุว่าจำเลยที่ ๑ ใช้อำนาจหน้าที่ในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเอื้อประโยชน์ในการมอบโควตางานก่อสร้างในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐให้แก่ผู้เสียหาย มีแต่ข้อความเพียงว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นของจำเลยที่ ๑ ได้รับโควตางานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวจำนวนมาก และจะแบ่งงานก่อสร้างให้แก่ผู้เสียหายเท่านั้น จึงเป็นเรื่องส่วนตัวที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จะแบ่งงานก่อสร้างที่กิจการของจำเลยที่ ๑ ได้รับโควตามาให้แก่ผู้เสียหายเท่านั้น การกระทำของจำเลยที่ ๑ ตามที่โจทก์บรรยายฟ้องจึงไม่เป็นความผิดฐานนี้ ซึ่งศาลมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคท้าย ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา ๑๘๕

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าของหน้าที่ของรัฐปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา
๑๒๓/๑ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ หรือไม่ เห็นควรวินิจฉัยเสียก่อนว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.
พานิชเชื่องในก่อสร้าง หรือไม่ และจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกเงินจากผู้เสียหายกับรับเงินสดและแจ้งให้
ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีของบุคคลผู้มีชื่อต่าง ๆ จำนวน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อตอบแทนในการ
ดำเนินการให้ผู้เสียหายได้โควตางานโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และ
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย หรือไม่ โจทก์มีนางสุขสมรวย วันทนิยกุล
✓ ผู้เสียหาย เบิกความว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งพยานว่ามีโควตางานโครงการ
ก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับ

งานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันจึงชักชวนให้พยานมาร่วมดำเนินการ และเรียกรับเงินจากพยาน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท พยานจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ หลายครั้ง ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๑ รับเงินสดด้วยตนเอง ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้จำเลยที่ ๓ รับเงินสดแทน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และให้พยานโอนเงินไปยังบัญชีเงินฝากธนาคารต่าง ๆ ของ MISS. TAY DIT และ MISS. PO DIT รวมถึงบัญชีเงินฝากของจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ นางพะเยาว์ พรหมใจ นางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร หอมจันทร์ นางสาวประภาศรี กุระโท นางสาวสำเภา ตรงใจ อนันต์ ๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๖,๑๐๐,๐๐๐ บาท และพยานจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ อีก ๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยโอนเงินจากบัญชีเงินฝากของนายวิฑูรย์ วันทนียกุล น้องชายของพยาน เพื่อทยอยจ่ายให้แก่บุคคลที่จำเลยที่ ๑ แจ้งชื่อและหมายเลขบัญชีไว้ นอกจากนี้โจทก์มีนางดารณี ธรเสนา พนักงานไต่สวน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้ไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานคดีนี้เบิกความยืนยันว่า พยานไต่สวนผู้เสียหายและพยานที่เกี่ยวข้องในคดี จัดทำและรวบรวมบันทึกคำให้การของพยานและคำชี้แจงของจำเลยทั้งห้าเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของจำเลยที่

๑ ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ และกรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ระบุว่าจำเลยที่ ๑ อยู่บ้านเลขที่ ๑๖๕ ถึง ๑๖๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี และซื้อมีนางสุจรรยา นามบุตร คู่สมรสที่เสียชีวิตแล้ว และนางสาววาสีดา นามบุตร บุตรสาว อาศัยในบ้านเลขที่ดังกล่าว ซึ่งใช้เป็นที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใน ก่อสร้าง และจำเลยที่ ๑ แจ้งข้อมูลต่อกรมสรรพากรว่าในปีภาษี ๒๕๕๗ ถึงปีภาษี ๒๕๕๙ ว่ามีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรม ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยปรากฏหมายเลขผู้จ่ายเงินได้ ๐๓๔๓๕๒๔๐๐๐๒๘๐ ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง ทั้งยังระบุชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ของผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง นอกจากนี้ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ คำประกันการชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ระหว่างธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง สำหรับรถปุยาล้อแทรก ๑ คัน จำนวนเงิน ๑๐,๓๖๐,๐๐๐ บาท โดยผู้เสียหาย นางสาวณิชา นางสาวกัลยารัตน์ และนายวิทวัฒน์ ให้ถ้อยคำขึ้นไต่สวนและเบิกความต่อศาลว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยากร หอมจันทร์ ภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ ซึ่งแม้มิได้เข้าเบิกความต่อศาล แต่ให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวน

ของ ป.ป.ช.ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง มีจำเลยที่ ๑ สามีของพยานเป็นผู้บริหาร โดยประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างทั่วประเทศ ในช่วงที่พยานตั้งครุภเมื่อปี ๒๕๕๗ พยานเคยไปที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งอยู่ที่อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี จำเลยที่ ๑ ขับรถพาพยานเข้าไปในบริเวณที่มีรถตักดิน รถเครน และมีคนงานอยู่ พยานรออยู่ในรถไม่ได้ลงไป ส่วนจำเลยที่ ๑ ลงไปสั่งการคนงาน และจำเลยที่ ๑ พาพยานไปดูงานก่อสร้างที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยพยานลงชื่อรับรองภาพสถานที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง จาก Google Maps ว่าเป็นสถานที่ที่จำเลยที่ ๑ พาพยานไปเพื่อประกอบการให้ถ้อยคำไว้ด้วย อันเป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานบุคคลและพยานเอกสารที่มีความสอดคล้องกันแสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง หรือมีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วย ที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่านายสมเดชเป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง นั้น คดีได้ความเพียงว่า นายสมเดชจดทะเบียนสมรสกับจำเลยที่ ๕ ซึ่งเป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ มีบุตร ๓ คน คือ จำเลยที่ ๓ นางสาวธมลวรรณ แสงสาย และนางสาวพิกามณูษ์ แสงสาย นายสมเดชและจำเลยที่ ๕ เข้าทำงานเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ จนถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ และเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ จดทะเบียนหย่ากับจำเลยที่ ๕ ต่อมานายสมเดชเข้ารับตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยยื่น

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีสถานภาพหยา มีที่อยู่ที่บ้านเลขที่ ๕๗๙ ถึง ๕๘๓ หมู่ที่ ๔ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี มีทรัพย์สิน ๑,๓๐๐,๒๒๓.๖๗ บาท ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๕ มีทรัพย์สิน ๔๘๒,๖๐๐.๑๖ บาท ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๖ มีทรัพย์สิน ๔๖๕,๘๗๘.๖๘ บาท โดยนายสมเดชไม่เคยแจ้งว่าเป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง หรือมีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งเมื่อนายสมเดชเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ยังคงยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีสถานภาพหยา มีที่อยู่ที่บ้านเลขที่ ๕๗๙ ถึง ๕๘๓ หมู่ที่ ๔ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี มีทรัพย์สิน ๑,๓๒๑,๙๗๒.๐๘ บาท โดยไม่ได้แจ้งว่าเป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในก่อสร้าง หรือมีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าวเช่นเดิม ทั้งนี้ บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายสมเดชที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นเอกสารที่น่าเชื่อถือ เพราะผู้ยื่นต้องแสดงข้อมูลตามความเป็นจริง หากแจ้งเท็จอาจทำให้มีความผิดตามกฎหมายได้ ทั้งในขณะนั้นจำเลยที่ ๑ และนายสมเดชยังไม่ถูกกล่าวหาหรือถูกดำเนินคดีใด จึงไม่มีเหตุต้องปิดเบี่ยงข้อเท็จจริง ดังนั้น ที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงในเป็น

กิจการของนายสมเดชจึงเป็นเพียงคำกล่าวอ้างลอย ๆ ขัดแย้งกับเอกสารและพฤติกรรมที่ปรากฏ ไม่มี
น้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ ส่วนที่จำเลยที่ ๑ ต่อสู้ว่าไม่ได้เรียกเงินจากผู้เสียหาย ไม่ได้รับ
เงิน และไม่ได้แจ้งให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีของบุคคลต่าง ๆ จำนวน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อตอบ
แทนในการดำเนินการให้ผู้เสียหายได้ไควตงานโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วน
ท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย นั้น โจทก์มีผู้เสียหายให้ถ้อยคำ
ในชั้นไต่สวนและเบิกความยืนยันต่อศาลว่า จำเลยที่ ๑ มาเจรจากับพยานเพื่อชักชวนให้ร่วมลงทุนใน
โครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
โดยอ้างว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานจากหน่วยงานดังกล่าว
จำนวนมากจนทำงานไม่ทัน และเรียกรับเงินจากพยาน รวมทั้งสั่งให้พยานนำเงินไปให้หรือโอนเงินไปให้
บุคคลตามที่จำเลยที่ ๑ แจ้งชื่อและหมายเลขบัญชี นางสาวณิชา ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า
ผู้เสียหายให้พยานนำเงินไปมอบให้จำเลยที่ ๑ สองครั้ง ครั้งแรก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สอง
๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท พยานไปรับเงินที่บ้านผู้เสียหายและขับรถจากจังหวัดอำนาจเจริญไปที่บ้านของ
จำเลยที่ ๑ ที่อำเภอเมืองอุบลราชธานี และมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยพยานวาดแผนที่สถานที่นำ
เงินไปมอบให้จำเลยที่ ๑ เพื่อประกอบการให้ถ้อยคำไว้ด้วย นายอภินันท์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า
ผู้เสียหายแจ้งพยานว่าจำเลยที่ ๓ จะมารับเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านของผู้เสียหายเพื่อนำไปมอบ

ให้จำเลยที่ ๑ แต่ผู้เสียหายต้องออกไปทำธุระจึงให้พยานดำเนินการแทน พยานนำเงินใส่ซองกระดาษสีน้ำตาลและรอประมาณ ๓ ถึง ๔ ชั่วโมง แต่จำเลยที่ ๓ ยังไม่มารับ จนประมาณบ่ายสามโมงผู้เสียหายกลับมาที่บ้าน พยานจึงคืนเงินให้ผู้เสียหาย หลังจากนั้นไม่นานมีบุคคลขับรถยนต์เข้ามาจอดหน้าบ้าน เป็นชาย ๑ คน และหญิง ๑ คน หญิงคนดังกล่าวเข้ามาคุยกับผู้เสียหายในบ้าน ขณะนั้นพยานนั่งดูโทรทัศน์ห่างออกไปประมาณ ๗ ถึง ๘ เมตร พยานเห็นผู้เสียหายส่งซองสีน้ำตาลที่พยานเตรียมไว้ให้แก่หญิงคนดังกล่าวซึ่งเข้าใจว่าเป็นจำเลยที่ ๓ นางสาวกัลยรัตน์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เคยมาพบผู้เสียหายที่บ้าน พยานได้ยินผู้เสียหายพูดคุยทางโทรศัพท์กับจำเลยที่ ๑ เกี่ยวกับคำขอโอนเงินธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งมีจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับโอนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนส่วนคำขอโอนเงินธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งจำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับโอนเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท นั้น จำได้ว่าผู้เสียหายมอบฉันทะให้พยานไปถอนเงินจากบัญชีธนาคารของผู้เสียหายแต่แยกทำรายการ ๒ ถึง ๓ รายการ ไม่ให้จำนวนเงินเกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อไม่ต้องชี้แจงแก่ธนาคาร พยานโอนเงินไปให้แก่บุคคลที่ผู้เสียหายแจ้งชื่อและหมายเลขบัญชี คือจำเลยที่ ๓ และที่ ๔ แล้วพยานนำเอกสารการโอนไปให้ผู้เสียหาย และลงรายการในสมุดบัญชีว่าเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการโอนเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ นายวิวัฒน์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า ผู้เสียหายโอนเงินให้จำเลยที่ ๑ เพื่อขอรับงานโครงการ

สาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐไปทำ โดยให้พยานโอนเงินผ่านบัญชีของบุคคลอื่น และบางครั้งผู้เสียหายแจ้งว่าจำเลยที่ ๑ กำลังเล่นการพนันในบ่อนที่บริเวณด่านช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ และต้องการเงิน พยานโอนเงินไปให้จำเลยที่ ๑ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต แบงก์กิง เข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสังขละ โดยชื่อเจ้าของบัญชีเป็นชาวต่างชาติ นางพะเยาว์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า พยานประกอบธุรกิจซื้อเพชรทัวร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ โดยนำลูกค้าไปส่งที่คาสโน แกรนด์ ไดมอนด์ ซิตี้ ในประเทศกัมพูชา หากเป็นลูกค้าวีไอพีพยานจะแจ้งบริษัทให้นำรถไปรับที่บ้านของลูกค้าในประเทศไทยแล้วพาไปส่งที่คาสโน พยานมีรายได้จากเงินส่วนต่างประมาณร้อยละ ๒ จากการแลกชิปเพื่อใช้เล่นการพนัน เนื่องจากพยานมีเครดิตกับคาสโน เมื่อลูกค้าต้องการเล่นพนันจะนำเงินมาแลกชิปกับพยาน แต่หากเป็นลูกค้าที่ไวใจกันก็จะเปิดเครดิตให้ พยานรู้จักจำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๑ เคยขอใช้เครดิตของพยานสองถึงสามครั้ง ครั้งละประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท บางครั้งจำเลยที่ ๑ ดิดต่อมาเอง และให้บุคคลอื่นโอนเงินคืนพยานหรือโอนให้เจ้าของบ่อนโดยตรง โดยไม่ทราบว่าบุคคลดังกล่าวคือใคร เพราะพยานตรวจสอบเพียงว่ามีเงินโอนมาตามที่ลูกค้าแจ้งเท่านั้น ส่วนหลักฐานการโอนเงินผ่านระบบบาทเน็ต ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ มีบุคคลชื่อ MR. KORAKRIT SARIYA เป็นผู้โอนเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของพยาน และนางสาวสุนทรธำหรือกฤตยากร ให้ถ้อยคำว่า นายวิวัฒน์โอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคาร

ของพยานเนื่องจากจำเลยที่ ๑ ทราบว่าพยานตั้งครุฑจึงโอนเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในระหว่างตั้งครุฑและเพื่อดูแลบุตร โดยจำเลยที่ ๑ อ้างว่าจะโอนเงินให้แต่พยานไม่ทราบว่าใครเป็นผู้โอน เห็นว่า ผู้เสียหายให้ถ้อยคำและเบิกความต่อศาลยืนยันตลอดมาว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เรียกรับเงินและแจ้งให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารในชื่อบัญชีของบุคคลต่าง ๆ โดยมีนางสาวณิชา นายอภิรักษ์ นางสาวกัลยรัตน์ นายวิวัฒน์ และนางพะเยาว์ เบิกความสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการโอนเงิน รับเงิน และเบิกถอนเงินดังกล่าว สอดคล้องกับรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีที่ปรากฏโดยไม่มีข้อพิรุธ โดยเฉพาะนางสาวณิชาที่เบิกความยืนยันว่า พยานเดินทางไปที่บ้านของจำเลยที่ ๑ ถึงสองครั้ง เพื่อมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ครั้งแรก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครั้งที่สอง ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับนางสาวกัลยรัตน์ให้ถ้อยคำและเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เคยมาพบผู้เสียหายที่บ้าน พยานได้ยินผู้เสียหายพูดคุยทางโทรศัพท์กับจำเลยที่ ๑ เกี่ยวกับคำขอโอนเงินให้จำเลยที่ ๓ และที่ ๔ และพยานนำไปลงรายการในสมุดบัญชีว่าเงิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการโอนให้แก่จำเลยที่ ๑ รวมทั้งนางสาวสุคนธ์ธำหรือกฤตยาภรณ์ที่ยืนยันไม่ได้จดทะเบียนสมรสของจำเลยที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่าเป็นพี่ชายของผู้เสียหายโอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของพยานเนื่องจากจำเลยที่ ๑ ทราบว่าพยานตั้งครุฑ จึงโอนเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวในระหว่างตั้งครุฑและเพื่อดูแลบุตร พยานโจทก์ที่กล่าวมาไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธเคืองหรือมีส่วนได้เสียในอันที่จะให้ถ้อยคำหรือเบิกความปรักปรำให้ร้ายจำเลยที่ ๑ หรือ

บิดเบือนให้ไม่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง คำเบิกความจึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ที่จำเลยที่ ๑ อ้างว่านายสมเดช เป็นผู้ที่ยื่นรับเงินจากผู้เสียหาย จำเลยที่ ๑ เห็นว่าการกระทำของนายสมเดชทำให้จำเลยที่ ๑ และวงศ์ตระกูลเสียหายจึงนำที่ดินของห้างและบริษัทที่ใช้หนี้ให้แก่ผู้เสียหายในนามของนายสมเดชนั้นมีเพียงจำเลยทั้งห้าเบิกความลอย ๆ และต่างมีส่วนได้เสียในผลแห่งคดี ย่อมต้องเบิกความช่วยเหลือกันเป็นธรรมดาจึงยากที่จะรับฟัง ทั้งข้อเท็จจริงจากการไต่สวนไม่ปรากฏว่ามีพยานบุคคลใดให้ถ้อยคำยืนยันว่านายสมเดชเป็นผู้ยื่นรับเงินจากผู้เสียหายมาก่อน และเป็นข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกับพยานเอกสารของจำเลยที่ ๑ และนายสมเดชตั้งวินิจฉัยข้างต้นว่า นายสมเดชไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ในฐานะเจ้าของหรือมีส่วนเป็นเจ้าของ แต่ความจริงแล้วเป็นกิจการของจำเลยที่ ๑ อีกทั้งนายสมเดชจดทะเบียนหย่ากับจำเลยที่ ๕ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ เป็นเวลากว่า ๑๐ ปี ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ จึงมีใช้บุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติเกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๑ การที่จำเลยที่ ๑ นำที่ดินของห้างและบริษัทที่ใช้หนี้ให้แก่ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจะซื้อขายที่ดิน ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ภายหลังจากที่นายสมเดชเสียชีวิตเป็นเวลานานย่อมไม่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จำเลยที่ ๑ จะต้องชำระหนี้แทน แต่กลับยังเป็นข้อสนับสนุนว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้รับเงินจากผู้เสียหาย และรับโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของบุคคลต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เป็นเครือญาติและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ถูกกล่าวหา อันเป็นเหตุให้จำเลยที่ ๑ ยอมชดใช้เงินคืนแก่ผู้เสียหาย

พยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักและเหตุผลอันควรเชื่อว่า จำเลยที่ ๑ เรียกรับเงินจากผู้เสียหายเพื่อตอบแทนในการดำเนินการให้ผู้เสียหายได้โควตางานโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย เมื่อจำเลยที่ ๑ เป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาและตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับการจัดสรรตามความในหมวด ๘ การเงิน การคลัง และงบประมาณ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังนั้นการที่จำเลยที่ ๑ อาศัยโอกาสในการเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ใช้ข้อมูลที่ตนรับทราบมาเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานราชการต่าง ๆ เรียกรับเงินจากผู้เสียหายเพื่อประโยชน์ของตนและกิจการรับเหมาก่อสร้างที่ตนเป็นเจ้าของหรือมีส่วนเป็นเจ้าของ ย่อมเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบตามมาตรานี้แล้ว ที่จำเลยที่ ๑ ต่อสู้ว่า กรรมการไม่อาจแปรญัตติเพื่อช่วยเหลือหน่วยงานใดให้ได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้น มิแต่จะแปรญัตติให้ลดลงได้เท่านั้น จึงฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๒ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ย่อมทราบดีว่ากิจการดังกล่าวเป็นของจำเลยที่ ๑ หรือจำเลยที่ ๑ มีส่วนเป็นเจ้าของอยู่ด้วยดังวินิจฉัยข้างต้น ประกอบกับโจทก์มีผู้เสียหายและนายวิวัฒน์เบิกความยืนยันว่า เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้เสียหายให้นายวิวัฒน์โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวประภาศรี กุระโท ๑,๐๐๐,๘๕๐ บาท โดยนางสาวประภาศรีเบิกความในเรื่องนี้ว่า การที่นายวิวัฒน์โอนเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอิงเจริญปาร์ค เลขที่บัญชี ๔๕๒-๐-๒๗๒๐๔-๑ ซึ่งเป็นบัญชีเงินฝากของพยานเนื่องจากจำเลยที่ ๒ ขอเลขที่บัญชีของพยานไปเพื่อรับโอนเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๒ แจ้งให้พยานไปถอนเงินมาให้ ส่วนจำเลยที่ ๒ แม้เบิกความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง เป็นของนายสมเดช แสงสหาย เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ นายสมเดชแจ้งว่าฝากเงิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไว้กับนางสาวประภาศรี นายสมเดชสั่งให้นางสาวประภาศรีถอนเงินนำมามอบให้จำเลยที่ ๒ แล้วให้จำเลยที่ ๒ นำไปมอบให้แก่ นายสมเดช จำเลยที่ ๑ มิได้แจ้งให้จำเลยที่ ๒ สั่งนางสาวประภาศรีให้แจ้งเลขที่บัญชีธนาคารแก่ผู้เสียหายแต่อย่างใด เห็นว่า นางสาวประภาศรีเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งจำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ จึงเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของจำเลยที่ ๒ โดยไม่ปรากฏว่ามี

สาเหตุโกรธเคืองจำเลยที่ ๒ จึงไม่มีข้อพิรุธสงสัยว่าจะเบิกความปรักปรำให้ร้าย น่าเชื่อว่าเบิกความไปตามความจริง ที่จำเลยที่ ๒ เบิกความว่า นายสมเดชแจ้งจำเลยที่ ๒ ว่าจะมีเพื่อนโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของจำเลยที่ ๒ และขอให้จำเลยที่ ๒ แจ้งเลขที่บัญชีแก่นายสมเดช แต่จำเลยที่ ๒ ขอให้นางสาวประภาศรีแจ้งเลขที่บัญชีของนางสาวประภาศรีให้นายสมเดชแทนถือเป็นข้อพิรุธ เพราะหากข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่จำเลยที่ ๒ เบิกความย่อมไม่มีความจำเป็นที่นายสมเดชจะต้องให้นางสาวประภาศรีโอนเงินมาให้จำเลยที่ ๒ ก่อน แล้วให้จำเลยที่ ๒ นำไปมอบให้นายสมเดชอีกทอดหนึ่งให้เกิดความยุ่งยาก เพราะนายสมเดชสามารถสั่งให้นางสาวประภาศรีโอนเงินและนำไปมอบให้นายสมเดชได้โดยตรงอยู่แล้ว ประกอบกับคดีได้ความจากนายวิวัฒน์ซึ่งเป็นผู้โอนเงินเข้าบัญชีของนางสาวประภาศรีว่าไม่เคยรู้จักกับนางสาวประภาศรีมาก่อน กรณีจึงน่าเชื่อว่า จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ขอเลขที่บัญชีของนางสาวประภาศรีและแจ้งแก่จำเลยที่ ๑ เพื่อให้จำเลยที่ ๑ แจ้งเลขที่บัญชีของนางสาวประภาศรีให้ผู้เสียหายโอนเงิน โดยจำเลยที่ ๒ ไม่ยินยอมให้ใช้บัญชีธนาคารของตนเพื่อมิให้มีหลักฐานแสดงว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วนเกี่ยวข้องตรงตามที่ผู้เสียหายเบิกความว่า จำเลยที่ ๑ จะแจ้งเลขที่บัญชีธนาคารของบุคคลเพื่อรับโอนเงินให้ผู้เสียหายทราบ ข้อต่อสู้จำเลยที่ ๒ จึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๒ ช่วยจำเลยที่ ๑ ในการจัดหาบัญชีธนาคารของบุคคลอื่นเพื่อรับโอนเงินจากผู้เสียหายโดยมีเจตนาปกปิดเส้นทางการเงินของจำเลยที่ ๑ และของตนเอง และจำเลยที่ ๒

ได้รับเงินดังกล่าวไว้แทนจำเลยที่ ๑ โดยรู้ว่าเป็นเงินที่จำเลยที่ ๑ ใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่ง กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณเรียกกลับมาจากผู้เสียหายเพื่อตอบแทนการที่จำเลยที่ ๑ จะมอบงานในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของกรมในสังกัดกระทรวงมหาดไทย อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่จำเลยที่ ๑ ในการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ หรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีความสัมพันธ์เป็นญาติกับจำเลยที่ ๑ และเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง รวมทั้งมีส่วนรู้เห็นในการใช้บัญชีรับโอนเงิน และรับเงินสดจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ ก็ตาม แต่จากพยานหลักฐานของโจทก์ทั้งในชั้นไต่สวนของ ป.ป.ช. และในชั้นไต่สวนของศาล ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดแจ้งว่าจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ กระทำโดยรู้ว่าจะเกิดจากการที่จำเลยที่ ๑ ใช้อำนาจหน้าที่ในการเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ เรียกเก็บเงินจากผู้เสียหายเพื่อประโยชน์ของตนหรือของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ที่จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของหรือมีส่วนเป็นเจ้าของ ดังวินิจฉัยข้างต้น กรณีมีความเป็นไปได้ว่าจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ ให้ความช่วยเหลือแก่จำเลยที่ ๑ ในฐานะที่

เป็นญาติใกล้ชิดกันเพียงเท่านั้น ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอรับฟังว่า การกระทำของจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ เป็นความผิดตามที่โจทก์ฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยังจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

วินิจฉัยว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ จำเลยที่ ๒ มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา

(อม.๓๐)

- ๓๖ -

๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ จำคุกจำเลยที่ ๑ มีกำหนด ๓ ปี
จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๒ ปี ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕.

นายเศกสิทธิ์ สุขใจ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด	โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุธุสิทธิ์ ที่ ๒	
	นางอาทิตย์ยา แสงสวยหรือศรีสะอาด ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสวย ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์โดยได้รับเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ และเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑ มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายแต่ละหน่วยงานเสนอความเห็นชอบได้ เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งห้าได้กระทำความผิดอกฎหมาย กล่าวคือ จำเลยที่ ๑ ได้เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนียกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐบาลลงมาที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทางใต้ และจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้าง และให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาของทางราชการดังกล่าว ผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินแทนจำเลยที่ ๑ หลายครั้ง คือ ช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้าได้รับเงินจากนางสุขสมรวย วันทนียกุล

ผู้เสียหาย รวมหลายครั้งเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท มีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ช่วยเหลือและสนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๗๗๒๗๗-๕ สาขาขยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๓ บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๖๘๕-๒-๒๐๔๕๖-๕ สาขาศูนย์ทาวเวอร์ อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๔ และบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๖๐-๒-๖๘๔๔๗-๗ สาขาขยางกูร อุบลราชธานี ของจำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้งให้ผู้เสียหายจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำการใด ๆ ในลักษณะเพื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนันทบุรี และกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งห้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๗๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์ทางไต่สวนหลักฐานจากการพิจารณาและรายงานของ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) แล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ตามหนังสือรับรองการได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ เลขที่ ๖๘/๒๕๕๔ ลงวันที่

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เอกสารหมายเลข.๓๑ หน้า ๐๖๘๐ มีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตามหนังสือขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เอกสารหมายเลข.๓๖ หน้า ๐๖๙๔ ในระหว่างดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๓๕๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เอกสารหมายเลข.๓๒ หน้า ๐๖๘๑ ถึง ๐๖๘๒ และได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/ว ๓๗๗ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หนังสือสภาผู้แทนราษฎร ด่วนที่สุด ที่ ๖๙๐๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญฯ และประกาศสภาผู้แทนราษฎร เอกสารหมายเลข.๓๓ หน้า ๐๖๘๓ ถึง ๐๖๘๔ จ.๓๔ หน้า ๐๖๘๕ ถึง ๐๖๘๖ จ.๓๕ หน้า ๐๖๘๗ ถึง ๐๖๙๓ และ จ.๑๓๑ หน้า ๑๑๕๔ ถึง ๑๑๕๖ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายของแต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ตามหนังสือแจ้ง

ข้อเท็จจริงของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีเอกสารหมาย จ.๓๗ หน้า ๐๖๙๕ ถึง ๐๗๐๖ จำเลยที่ ๑ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งรัฐและเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา จำเลยที่ ๑ เป็นบุตรของนายลา นามบุตร และนางพิมพา นามบุตร มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ๖ คน ได้แก่ นายอุทัย นามบุตร นายศักดิ์ นามบุตร นายเกษม นามบุตร นางสาวเปรมจิตร นามบุตร นางประยูร ครองยุติ และจำเลยที่ ๕ ซึ่ง จำเลยที่ ๑ มีคู่สมรส คือ นางสาวสุจรรยา นามบุตร (ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒) มีบุตร ด้วยกัน ๒ คน คือ นางสาววาสิตา นามบุตร และนางสาวปฐวี นามบุตร ต่อมาปี ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๑ อยู่กินฉันสามีภริยากับนางสาวสุคนธ์ธำ หอมจันทร์ มีบุตรด้วยกัน ๒ คน คือ เด็กชายวสุธร นามบุตร และเด็กชายวสุพล นามบุตร ส่วนจำเลยที่ ๒ เป็นบุตรของนางสมควร เกลียวทอง น้องสาวของนาง ระเบียบ เกลียวทอง โดยนางระเบียบเป็นภริยาของนายอุทัย นามบุตร (พี่ชายของจำเลยที่ ๑) จำเลย ที่ ๒ จึงมีศักดิ์เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ นอกจากนี้ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน จำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ตามหนังสือรับรอง เอกสารหมาย จ.๓๘ หน้า ๐๗๐๗ ถึง ๐๗๑๐ ส่วนจำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ (น้องสาวของ จำเลยที่ ๑) และนายสมเดช แสงวงสาย ตามข้อมูลการทะเบียนเอกสารหมาย จ.๗๘ หน้า ๐๙๒๔ จำเลยที่ ๓ จึงมีศักดิ์เป็นหลานของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๓ เป็นภริยาของจำเลยที่ ๔ ส่วนจำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ จึงมีศักดิ์เป็นหลานเขยของจำเลยที่ ๑ ส่วนจำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของ

จำเลยที่ ๑ และเป็นมารดาของจำเลยที่ ๓ โดยจำเลยที่ ๕ จดทะเบียนสมรสกับนายสมเดช แสงสาย เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ตามทะเบียนการสมรสเอกสารหมาย จ.๗๗ หน้า ๐๙๒๒ ถึง ๐๙๒๓ ต่อมาวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ ได้จดทะเบียนหย่าตามใบสำคัญการหย่าเอกสารหมาย จ.๘๑ หน้า ๐๙๒๗ แต่ยังคงอยู่กินฉันสามีภริยากันเรื่อยมาจนกระทั่งนายสมเดชถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ตามแบบรับรองรายการทะเบียนคนตาย (มรณบัตร) เอกสารหมาย จ.๘๗ หน้า ๑๐๐๔ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ทะเบียนเลขที่ ๐๓๔๓๕๒๔๐๐๐๒๘๐ จดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ โดยนายลา นามบุตร บิดาของจำเลยที่ ๑ มีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ นายลา นามบุตร เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายเกษม นามบุตร และนางสาวเปรมจิตร นามบุตร เป็นหุ้นส่วน ทุนจดทะเบียนเริ่มต้น ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้างและงานโยธาทุกชนิด และทำการค้าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการก่อสร้าง มีสถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๕-๑๖๖-๑๖๗ ถนนแจ่งสนิท ตำบลเชื่องใน อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๓๘ หน้า ๐๗๐๗ ถึง ๐๗๑๐ และคำขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดเอกสารหมาย จ.๓๙ หน้า ๐๗๑๑ ถึง ๐๗๑๓ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มีจำเลยที่ ๒ เข้ามาเป็นหุ้นส่วนโดยมีการออกหลักฐานการชำระเงินลงทุนเป็นเงินสด ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามใบสำคัญรับเงินชำระค่าลงหุ้น/เงินลงทุนเอกสารหมาย จ.๔๐ หน้า ๐๗๗๔ ปัจจุบันมีหุ้นส่วน ๓ คน ได้แก่ จำเลยที่ ๒ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ นายชม นามบุตร และนายบุญสวน นามบุตร เป็นหุ้นส่วน มีทุนจดทะเบียน ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยยังคงประกอบกิจการเช่นเดิม ณ ที่ตั้งสถานประกอบการเดิม เมื่อสำนักเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคม ตรวจสอบข้อมูลของบุคคลและการนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พบว่ามีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้เคยเข้าทำงานเป็นพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง และมีการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนและนำส่งเงิน

สมทบกองทุนประกันสังคม คือ จำเลยที่ ๕ และนายสมเดช แสงสาย เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๕ นายอภิรักษ์ นามบุตร เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๖ นางสาวประภาศรี คุระโท เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จำเลยที่ ๔ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางศิริวิมล จตุรภัทรวงศ์ เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๙ และ นายสุริยา พูลจิต เข้าทำงานตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ตามหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลการนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ลับ ที่ รง ๐๖๒๕/๓๑๔ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พร้อมรายละเอียดข้อมูลผู้ประกันตนเอกสารหมายเลข ๔๑ หน้า ๐๗๗๕ ถึง ๐๗๘๕ โดยจำเลยที่ ๑ นางสาวสุรรยา นามบุตร และนางสาววาสิตา นามบุตร มีชื่ออยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๖๕-๑๖๖-๑๖๗ ถนนแจ้งสนิท ตำบลเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ตั้งสถานประกอบการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ในก่อสร้าง ตามรายการบุคคลในบ้าน และบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเอกสารหมายเลข ๔๒ ถึง ๔๕ หน้า ๐๗๘๖ ถึง ๐๘๓๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งข้อมูลแก่กรมสรรพากรว่าในปีภาษี ๒๕๕๗ ถึง ๒๕๕๙ มีรายได้จากการให้เช่าที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรมจำนวน ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท ๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท และ ๙๖๐,๐๐๐ บาท ตามลำดับ โดยปรากฏหมายเลขผู้จ่ายเงินได้ ๐๓๔๓๕๒๔๐๐๐๒๘๐ ตรงกับทะเบียนเลขที่ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ในก่อสร้าง ทั้งยังระบุชื่อสถานประกอบการและที่อยู่ในส่วนผู้มีเงินได้เห็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ในก่อสร้าง ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเอกสารหมายเลข ๖๘ ถึง ๗๐ หน้า ๐๘๖๓ ถึง ๐๘๗๕ ในระหว่างปี ๒๕๕๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชียงใหม่ในก่อสร้าง เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐเข้าดำเนินการในหลายโครงการ ได้แก่ กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท กรมโยธาธิการและผังเมือง

กรมทรัพยากรน้ำ กรมชลประทาน ทางหลวงชนบทในจังหวัดอำนาจเจริญและอุบลราชธานี ตาม
ข้อมูลการเป็นคู่สัญญาเอกสารหมาย จ.๗๑ หน้า ๐๘๗๖ ถึง ๐๘๐๐ ในช่วงปีดังกล่าวข้างประกอบ
กิจการมีกำไรสุทธิ ๔๐,๐๓๙,๑๗๐.๕๙ บาท และ ๓๔,๐๔๓,๓๖๒.๓๗ บาท ตามลำดับ ตามแบบ
นำส่งงบการเงินเอกสารหมาย จ.๗๓ หน้า ๐๘๐๒ ถึง ๐๘๐๙ และ จ.๗๔ หน้า ๐๘๑๐ ถึง ๐๘๑๘

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยทั้งห้ามีความผิดตามฟ้องโจทก์
หรือไม่ ในส่วนของจำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับ
ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการ
อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้
อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ หรือไม่ ได้ความว่าขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑
ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ และเป็น
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพ.ศ.
๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา
๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ และเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กับเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน
ตามประมวลกฎหมายอาญา

สำหรับความผิดฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับ ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการ ใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ เป็นการกระทำโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งซึ่งต้อง อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้กระทำซึ่งเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐที่จะกระทำการนั้นหรือไม่กระทำ การนั้น ส่วนความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือ หน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ นั้นต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ของผู้กระทำซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเช่นเดียวกัน ได้ความตามคำฟ้องและพยานหลักฐานของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนีย กุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในฐานะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของ หน่วยงานของรัฐลงมาที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทางใต้ ซึ่งจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย โดยห้างหุ้นส่วน จำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างจำนวนมาก จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงาน โครงการก่อสร้างให้ผู้เสียหายเข้าร่วมโครงการ เห็นว่า เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ ในฐานะกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว คงมีอำนาจหน้าที่เพียงการตรวจสอบโครงการแผนงาน

และงบประมาณที่แต่ละหน่วยงานขอรับการจัดสรรและพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอน งบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอโดยจำเลยที่ ๑ ไม่มีอำนาจหน้าที่พิจารณางบประมาณ โครงการก่อสร้างของหน่วยงานใดเพื่อจัดสรรหรือแบ่งงานให้แก่ผู้เสียหายหรือบุคคลใด ข้อกล่าวหา ของโจทก์ที่ว่าจำเลยที่ ๑ อ้างต่อผู้เสียหายว่าจำเลยที่ ๑ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องใน ก่อสร้างได้รับงานก่อสร้างจำนวนมากจะแบ่งงานให้แก่ผู้เสียหายเข้าร่วมโครงการด้วยนั้น จึงเป็นเรื่อง นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นเพียงอาศัยโอกาสที่ตนเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง ๒๕๕๗ สร้างความน่าเชื่อถือแก่จำเลยที่ ๑ เพื่อให้ ผู้เสียหายมั่นใจจนหลงเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่จัดสรรงบประมาณก่อสร้างของทางราชการ เป็นเหตุให้ผู้เสียหายหลงยอมจ่ายเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นเพียง ความผิดฐานฉ้อโกงผู้เสียหายเท่านั้น การกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่เป็นความผิดฐานเป็นสมาชิกสภา นิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดย มิชอบ เพื่อกระทำการใดหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วย หน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ส่วนจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ เมื่อการกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่เป็นความผิดเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการใด หรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ การกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ย่อมไม่เป็น ความผิดฐานสนับสนุนการกระทำความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว

วินิจฉัยยกฟ้อง.

นายวิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๒๙/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุรุษิทธิ	ที่ ๒	
	นางอาทิตยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลย
ที่ ๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ และ
กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
๒๕๕๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าพนักงานของรัฐ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ

ตามกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ในการตรากฎหมายการควบคุมการบริหารงานราชการแผ่นดินของ
รัฐบาล พิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๕๗ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบ
โครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร รวมทั้งพิจารณาแปรญัตติเพื่อ
ปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบ ได้เรียกเงินจาก
นางสุขสมรรย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการ
ตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึง พ.ศ.
๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
และทางภาคใต้ และจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับกรมป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลย
ที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน ๓ จังหวัดชายแดน
ภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างและให้ผู้เสียหายร่วมดำเนินการใน
โครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่จำเลยที่ ๑ ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว เป็นเหตุ
ให้ผู้เสียหายหลงเชื่อจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการ
กระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินจากผู้เสียหายแทนจำเลยที่ ๑ หลายครั้งตั้งแต่เดือน
มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นการกระทำ

การใด ๆ โดยทุจริตในลักษณะใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
เหตุเกิดที่ตำบลเชียงใน อำเภอเชียงใน ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
ตำบลบุง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๗/๒, ๑๙/๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์พยานหลักฐานตามทางไต่สวนและข้อเท็จจริงที่คู่ความรับกันใน
ชั้นตรวจพยานหลักฐาน ประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑ ได้รับ
เลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ มีอำนาจ
หน้าที่ในการพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จำเลยที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็น
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖
และได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ โดยสามารถตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายที่แต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้

จำเลยที่ ๑ มีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐและเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา ต่อมาวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำเลยที่ ๕ เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ เป็นญาติจำเลยที่ ๑ โดยนางระเบียบ เกลียวทอง ป้าจำเลยที่ ๒ สมรสกับนายอุทัย นามบุตร พี่ชายจำเลยที่ ๑ และเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ตามหนังสือรับรองเอกสารหมาย จ.๓๘ หน้า ๐๗๐๗ ถึง ๐๗๑๐ จำเลยที่ ๓ เป็นบุตรของจำเลยที่ ๕ กับนายสมเดช แสงสาย จำเลยที่ ๔ เป็นสามีของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๕ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ นางสุขสมรวย วันทนิยกุลหรือมะลิโกวา ผู้เสียหาย เป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกับนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล และนายวิวัฒน์ วันทนิยกุล เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เรื่อง ขอร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดี สมาชิก

สภานิติบัญญัติ อ้างพฤติการณ์กระทำความผิดตามฟ้องของจำเลยที่ ๑ ต่อมารองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ถึง เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๕๔ หน้า ๑๔๑๒ ถึงหน้า ๑๔๓๓ ต่อมาวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประธานกรรมการไต่สวนมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งห้าไปรับทราบข้อกล่าวหา วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ประธานกรรมการไต่สวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้งห้า ตามหนังสือเอกสารหมายเลข จ.๑๓๓ หน้า ๑๒๗๓ ถึง ๑๒๘๒ และ จ.๑๓๔ หน้า ๑๒๘๓ ถึง ๑๒๙๒ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๕ มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตามหนังสือเอกสารหมายเลข จ.๑๔๗ ถึง จ.๑๕๑ หน้า ๑๓๗๒ ถึง ๑๔๐๐ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ผู้เสียหายมีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขออนุญาตร้องทุกข์กล่าวโทษที่เคยยื่นไว้เมื่อวันที่ ๓ และวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ดังกล่าว เนื่องจากจำเลยที่ ๑ เจริญขอชดเชยค่าเสียหายและได้รับการบรรเทาผลร้ายจนเป็นที่พอใจแล้ว ตามหนังสือขออนุญาตร้องทุกข์กล่าวโทษ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง และคำกล่าวหาเอกสารหมายเลข จ.๑๕๒ ถึง จ.๑๕๔ หน้า ๑๔๐๑ ถึง ๑๔๓๓ คณะกรรมการไต่สวนมีมติว่าการกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕

มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ กับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตามสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเอกสารหมายเลข ๑๕๕ หน้า ๑๔๓๔ ถึง ๑๕๗๑ ต่อมาคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีมติเสียงข้างมากกว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ มีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ส่วนการกระทำของจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ มีมูลความผิดทางอาญารฐานเป็นผู้สนับสนุนสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ ประกอบมาตรา ๘๖ และฐานเป็นผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ โดยมีขอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ซึ่งปัจจุบันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ตาม คำวินิจฉัยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๗/๒๕๖๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เอกสารหมาย จ.๑๕๖ หน้า ๑๕๗๒ ถึง ๑๕๗๖ จึงส่งรายงาน เอกสารและความเห็นมายังโจทก์เพื่อยื่นฟ้องคดีนี้

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งห้ากระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ แม้โจทก์มีนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหายเป็นพยานให้ถ้อยคำในชั้นไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งผู้เสียหายว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีและกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สามารถวิ่งเต้นผลักดันจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของจำเลยที่ ๑ ไปลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ได้ โดยหักหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ มีโควตาโครงการก่อสร้างของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับกรมป้องกันและบรรเทา

สาธารณภัย กระทบมหาดไทย ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
จำนวนมาก ไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ต้องการผู้ร่วมดำเนินการด้วย จำเลยที่ ๑ ชักชวนผู้เสียหายให้
ร่วมดำเนินการโครงการก่อสร้างดังกล่าวกับจำเลยที่ ๑ แล้วเรียกเงินจากผู้เสียหาย ๓๐,๐๐๐,๐๐๐
บาท เพื่อเป็นเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยที่ ๑ ผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามวิธีที่
จำเลยที่ ๑ แจ้งหลายครั้งตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมเป็นเงิน
๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งแตกต่างจากที่เบิกความต่อศาลว่า นายสมเดช แสงวงสาย น้องเขยจำเลยที่ ๑
เป็นผู้ชักชวนให้ผู้เสียหายร่วมลงทุนกับห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ และ
เรียกรับเงินจากผู้เสียหายโดยอ้างชื่อจำเลยที่ ๑ ในการเรียกรับเงิน แต่สำหรับความผิดฐานเป็น
เจ้าพนักงานหรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะ
ชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ นั้น เห็นว่า ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ (เดิม) บัญญัติว่า “ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ
สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะ
ชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีหรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่

สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต” อันแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีความผิดตามมาตราดังกล่าว นอกจากจะต้องเป็นบุคคลตามตำแหน่งที่ระบุไว้ และมีการเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบแล้ว ยังต้องมีเจตนาพิเศษในการกระทำนั้นด้วย คือ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ แต่ข้อเท็จจริงจากถ้อยคำของผู้เสียหายได้ความเพียงว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากผู้เสียหาย โดย กล่าวอ้างว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานโครงการก่อสร้าง สิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐจำนวนมาก หากผู้เสียหายต้องการร่วมดำเนินการงานโครงการ ก่อสร้างดังกล่าวกับจำเลยที่ ๑ ต้องจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น โดย ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆว่า เมื่อผู้เสียหายจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ แล้ว จำเลยที่ ๑ จะกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ของตน เพื่อให้ผู้เสียหายสามารถเข้าร่วมดำเนินการ งานโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐตามที่จำเลยที่ ๑ กล่าวอ้างได้ การกระทำของ จำเลยที่ ๑ ไม่ครบองค์ประกอบความผิดของมาตราดังกล่าว จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิดฐานเป็น เจ้าพนักงานหรือสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้น จะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙

ส่วนความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ นั้น พยานหลักฐานตามทางไต่สวนได้ความเพียงว่า จำเลยที่ ๑ เรียกเก็บเงินจากผู้เสียหาย โดยกล่าวอ้างว่า จำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐที่จำเลยที่ ๑ มีโควตาอยู่จำนวนมากให้แก่ผู้เสียหายเท่านั้น โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ ๑ ได้มีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ซึ่งจำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะเกิดเหตุโดยมิชอบ หรือมีการใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ดังกล่าวโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตอย่างไร อันจะเป็นความผิดตามบทบัญญัติแห่งมาตราดังกล่าว ข้ออ้างของจำเลยที่ ๑ ที่มีต่อผู้เสียหายนั้น มีลักษณะเป็นเพียงการอ้างเหตุหลอกลวงเพื่อทำให้ผู้เสียหายเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ สามารถจัดสรรงานโครงการก่อสร้างให้ผู้เสียหายได้แล้วให้ผู้เสียหายมอบเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ เท่านั้น พยานหลักฐานตามที่ไต่สวนมายังไม่อาจรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(อม.๕๐)

- ๑๑ -

พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อการกระทำของจำเลยที่ ๑ ไม่เป็นความผิดตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ย่อมไม่มี

ความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนจำเลยที่ ๑ ให้กระทำความผิดตามฟ้องด้วยเช่นกัน

วินิจฉัยให้ยกฟ้อง./

นายสาคร ตั้งวรรณวิบูลย์

(อม.๓๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๔/๒๕๖๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๒๖/๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	อัยการสูงสุด		โจทก์
	นายวิฑูรย์ นามบุตร	ที่ ๑	
	นายกิตติศักดิ์ มุรุษิทธิ	ที่ ๒	
	นางอาทิตย์ยา แสงสายหรือศรีสะอาด	ที่ ๓	
	นายธีระวัฒน์ ศรีสะอาด	ที่ ๔	
	นางพิกุล นามบุตรหรือแสงสาย	ที่ ๕	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ โดยได้รับเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔
และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๑ จึงมีสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ และเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีหน้าที่และอำนาจในการตรากฎหมาย ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล พิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยสามารถเข้าไปตรวจสอบโครงการ แผนงาน และงบประมาณของแต่ละหน่วยงานขอรับจัดสรร และพิจารณาแปรญัตติเพื่อปรับลดหรือตัดทอนงบประมาณรายจ่ายของแต่ละหน่วยงานเสนอขอความเห็นชอบได้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๘ ว่าด้วยการเงิน การคลัง และงบประมาณ

เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยที่ ๑ เรียกเงินจากนางสุขสมรวย วันทนิยกุล ผู้เสียหาย จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อเป็นการตอบแทนในการที่จำเลยที่ ๑ ในสถานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๗ จะมีโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคของหน่วยงานของรัฐมาลงที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและทางภาคใต้ และจำเลยที่ ๑ มีโควตาของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กระทรวงมหาดไทย และห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ซึ่งเป็นห้างของจำเลยที่ ๑ ได้รับงานก่อสร้างในโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๑ จะแบ่งงานโครงการก่อสร้าง และให้ผู้เสียหายมาร่วมดำเนินการในโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของจำเลยที่ ๑ ที่ได้รับโควตาจากทางราชการดังกล่าว ผู้เสียหายหลงเชื่อและยินยอมจ่ายเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นผู้รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมหลายครั้ง กล่าวคือ

ระหว่างเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด - เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งห้าได้รับเงินจากผู้เสียหาย หลายครั้งรวมเป็นเงิน ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ ร่วมช่วยเหลือและสนับสนุนในการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๑ ในการเรียกและรับเงินจำนวนดังกล่าวจากผู้เสียหาย โดยจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๕ รับเงินดังกล่าวแทนจำเลยที่ ๑ รวมถึงให้ผู้เสียหายโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๗๗๒๗๗๕ ของจำเลยที่ ๓ บัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสุรนียทาวเวอร์ อุบลราชธานี เลขที่ ๖๘๕๒๒๐๔๕๖๕ ของจำเลยที่ ๔ และบัญชีธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาถนนชยางกูร อุบลราชธานี เลขที่ ๒๖๐๒๖๘๔๔๗๗ ของจำเลยที่ ๕ รวมถึงบัญชีธนาคารของผู้มีชื่อตามที่จำเลยทั้งห้าแจ้งให้ผู้เสียหายจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำการใด ๆ ในลักษณะเพื่อใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด อันเป็นการกระทำโดยทุจริต เหตุเกิดที่ตำบลเชื่องใน อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ตำบลบึง อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดนนทบุรี และ

จังหวัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖, ๑๔๙ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๗๒, ๑๙๒

จำเลยทั้งห้าให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์แล้วมีปัญหาประการแรกว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ (เดิม) หรือไม่ ในเรื่องนี้ ผู้เสียหายมีหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษ จำเลยที่ ๑ ต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๕๔ หน้า ๑๔๒๔ ถึง ๑๔๒๗ ว่า จำเลยที่ ๑ อ้างว่าตนเองเป็นผู้รับเหมาก่อสร้างในนาม ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้าง ตนเองในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีและเป็นกรรมการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ สามารถจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อดำเนินการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้หลายร้อยล้านบาท และงบประมาณดังกล่าวอยู่ในการกำกับดูแลของตน ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างของตนได้รับงานโครงการดังกล่าวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นจำนวนมาก ตนเองไม่สามารถดำเนินการได้ทันต้องการผู้ร่วมลงทุน และชักชวนด้วยวาจาให้ผู้เสียหายร่วมลงทุนดำเนินการก่อสร้างโครงการสิ่งสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นงบประมาณหลายร้อยล้านบาท จะได้ผลประโยชน์ตอบแทนเป็นเงินจำนวนมาก หากผู้เสียหายสนใจจะลงทุนโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องจ่ายเงินเพื่อเป็นการลงทุนและค่าใช้จ่ายให้แก่จำเลยที่ ๑ เป็นเงิน

๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้เสียหายเห็นว่าจำเลยที่ ๑ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายสมัย และเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และเป็นกรรมการพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสภาผู้แทนราษฎรจริง จึงชำระเงินให้แก่จำเลยที่ ๑ รวม ๒๙,๖๐๐,๐๐๐ บาท และผู้เสียหายมีหนังสือถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ตามเอกสารหมายเลข ๑ หน้า ๘ ถึง ๑๑ ว่า เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ แจ้งกับผู้เสียหายว่า จำเลยที่ ๑ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี และเป็นกรรมการพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๗ สามารถวิ่งเต้นผลักดันจัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ดำเนินการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้หลายร้อยล้านบาท งบประมาณดังกล่าวอยู่ในการกำกับดูแลของตน ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างได้รับงานดังกล่าวจำนวนมากไม่สามารถดำเนินการได้ทัน จำเลยที่ ๑ อ้างว่าโครงการดังกล่าว ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล.พานิชเชื่องในก่อสร้างเป็นคู่สัญญา และตามหนังสือร้องทุกข์กล่าวโทษจำเลยที่ ๑ ต่ออธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษข้างต้นหน้าที่ ๓ ก็ระบุว่า เมื่อถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ผู้เสียหายไม่เห็นจำเลยที่ ๑ ดำเนินการใด ๆ จึงไม่ชำระเงินส่วนที่เหลืออีก ๔๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลยที่ ๑ และติดตามทวงถาม จำเลยที่ ๑ อ้างว่ากำลังดำเนินการอยู่ให้รอไปก่อน ต่อมาผู้เสียหายได้ทวงถามจำเลยที่ ๑ หลายครั้ง ก็บ่ายเบี่ยงเรื่อยมา ครั้นสุดท้ายอ้างว่าไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ได้เป็นกรรมการพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว ผู้เสียหายได้ติดตามสอบถามกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ทราบความจริงว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้จัดสรรงบประมาณโครงการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อดำเนินการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และห้างหุ้นส่วน